

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ
της 30ής Οκτωβρίου 2003 *

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις T-125/03 R και T-253/03 R,

Akzo Nobel Chemicals Ltd, με έδρα το Λονδίνο (Ηνωμένο Βασίλειο),

Akcros Chemicals Ltd, με έδρα το Surrey (Ηνωμένο Βασίλειο), εκπροσωπούμενες
από τους δικηγόρους C. Swaak και M. Mollica,

αιτούσες,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον
R. Wainwright και τη C. Ingen-Housz, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

που έχουν ως αντικείμενο, πρώτον, αίτηση, αφενός, να ανασταλεί η εκτέλεση της απόφασης της Επιτροπής, της 10ης Φεβρουαρίου 2003, περί τροποποίησης της απόφασης της 30ής Ιανουαρίου 2003 με την οποία οι εταιρίες Akzo Nobel Chemicals Ltd, Akcros Chemicals Ltd και Akcros Chemicals και οι αντίστοιχες θυγατρικές εταιρίες τους διατάχθηκαν να ανεχθούν να υποβληθούν σε έλεγχο βάσει του άρθρου 14, παράγραφος 3, του κανονισμού 17 του Συμβουλίου, της 6ης Φεβρουαρίου 1962, πρώτου κανονισμού εφαρμογής των άρθρων [81] και [82] της Συνθήκης (ΕΕ ειδ. έκδ. 08/001, σ. 25), και, αφετέρου, να διαταχθούν άλλα προσωρινά μέτρα κατάλληλα για την προστασία των συμφερόντων των αιτουσών (υπόθεση Τ-125/03 R) και, δεύτερον, αίτηση, αφενός, να ανασταλεί η εκτέλεση της απόφασης της Επιτροπής, της 8ης Μαΐου 2003, περί απορρίψης αιτήσεως προστασίας του επαγγελματικού απορρήτου όσον αφορά πέντε έγγραφα τα οποία αντεγράφησαν κατά τη διάρκεια ελέγχου και, αφετέρου, να διαταχθούν άλλα προσωρινά μέτρα κατάλληλα για την προστασία των συμφερόντων των αιτουσών (υπόθεση Τ-253/03 R),

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία

- ¹ Στις 10 Φεβρουαρίου 2003, η Επιτροπή εξέδωσε απόφαση βάσει του άρθρου 14, παράγραφος 3, του κανονισμού 17 του Συμβουλίου, της 6ης Φεβρουαρίου 1962, πρώτου κανονισμού εφαρμογής των άρθρων [81] και [82] της Συνθήκης (ΕΕ ειδ. έκδ. 08/001, σ. 25, στο εξής: απόφαση της 10ης Φεβρουαρίου 2003), περί τροποποίησης

της αποφάσεως της 30ής Ιανουαρίου 2003 με την οποία η Επιτροπή διέταξε, μεταξύ άλλων, τις εταιρίες Akzo Nobel Chemicals Ltd και Akcros Chemicals Ltd (στο εξής: αιτούσες) και τις αντίστοιχες θυγατρικές εταιρίες τους να ανεχθούν να υποβληθούν σε έλεγχο που αποσκοπεί στην αναζήτηση αποδείξεων σχετικά με ενδεχόμενες πρακτικές που περιορίζουν τον ανταγωνισμό (στο εξής: απόφαση της 30ής Ιανουαρίου 2003).

- 2 Στις 12 και 13 Φεβρουαρίου 2003, υπάλληλοι της Επιτροπής, επικουρούμενοι από εκπροσώπους του Office of Fair Trading (βρετανικής αρμόδιας αρχής για τον ανταγωνισμό), πραγματοποίησαν έλεγχο, βάσει των εν λόγω αποφάσεων, στις εγκαταστάσεις των αιτουσών που βρίσκονται στο Eccles, Manchester (Ηνωμένο Βασίλειο). Κατά τη διάρκεια του ως άνω ελέγχου, οι υπάλληλοι της Επιτροπής έλαβαν αντίγραφα μεγάλου αριθμού εγγράφων.
- 3 Κατά τη διάρκεια των ως άνω πράξεων, οι εκπρόσωποι των αιτουσών ανέφεραν στους υπαλλήλους της Επιτροπής ότι ορισμένα έγγραφα που περιέχονται σε έναν συγκεκριμένο φάκελο ήταν δυνατό να καλύπτονται από το επαγγελματικό απόρρητο που προστατεύει την επικοινωνία μεταξύ δικηγόρων και πελατών («legal professional privilege») και ότι, κατά συνέπεια, η Επιτροπή δεν μπορούσε να έχει πρόσβαση στα εν λόγω έγγραφα.
- 4 Τότε, οι υπάλληλοι της Επιτροπής ανέφεραν στους εκπροσώπους των αιτουσών ότι ήταν αναγκαίο να συμβουλευθούν συνοπτικά τα επίμαχα έγγραφα, χωρίς να τα εξετάσουν, για να μπορέσουν να σχηματίσουν ιδίαν αντίληψη σχετικά με την προστασία της οποίας πρέπει ενδεχομένως να τύχουν τα εν λόγω έγγραφα. Μετά την περάτωση μιας μακράς συζητήσεως και αφού οι υπάλληλοι της Επιτροπής και του Office of Fair Trading υπενθύμισαν στους εκπροσώπους των αιτουσών τις ποινικές συνέπειες της παρακώλυσεως των ελέγχων, αποφασίστηκε να συμβουλευθεί συνοπτικά ο υπεύθυνος του ελέγχου των επιμάχων εγγράφων, παρουσία εκπροσώπου των αιτουσών. Επίσης, αποφασίστηκε ότι, στην περίπτωση που ο ως άνω εκπρόσωπος υποστηρίξει ότι ένα έγγραφο καλύπτεται από το επαγγελματικό απόρρητο, πρέπει να αιτιολογήσει λεπτομερέστερα το αίτημά του.

- 5 Κατά τη διάρκεια της εξετάσεως των εγγράφων τα οποία περιέχονται στον φάκελο που επιστημάνθηκε από τους εκπροσώπους των αιτουσών, ανέκυψε διαφορά ως προς πέντε έγγραφα, τα οποία, εν τέλει, αποτέλεσαν αντικείμενο δύο ειδών επεξεργασίας.
- 6 Το πρώτο από τα ως άνω έγγραφα είναι ένα δακτυλογραφημένο υπόμνημα δύο σελίδων, της 16ης Φεβρουαρίου 2000, του γενικού διευθυντή της Akcros Chemicals και απευθύνεται σε έναν από τους προϊσταμένους του. Κατά τις αιτούσες, το εν λόγω υπόμνημα περιέχει πληροφορίες που συγκεντρώθηκαν από τον γενικό διευθυντή της Akcros Chemicals κατά τη διάρκεια συζητήσεων εσωτερικής φύσεως με άλλους εργαζομένους. Οι πληροφορίες αυτές συγκεντρώθηκαν προκειμένου να ζητηθεί μια εξωτερική γνωμοδότηση στο πλαίσιο του προγενεστέρως καταρτισθέντος από την Akzo Nobel προγράμματος τηρήσεως του δικαίου του ανταγωνισμού.
- 7 Το δεύτερο από τα ως άνω έγγραφα είναι ένα δεύτερο αντίγραφο του δισέλιδου υπομνήματος που περιγράφηκε στην προηγούμενη σκέψη, το οποίο περιλαμβάνει, επιπλέον, χειρόγραφες σημειώσεις που αναφέρονται σε επαφές με έναν δικηγόρο των αιτουσών, καθώς και, μεταξύ άλλων, μνεία του ονόματος του εν λόγω δικηγόρου.
- 8 Αφού δέχθηκαν τις διευκρινίσεις των αιτουσών σχετικά με αυτά τα δύο πρώτα έγγραφα, οι υπάλληλοι της Επιτροπής δεν ήσαν σε θέση να καταλήξουν επί τόπου σε οριστικό συμπέρασμα όσον αφορά την προστασία της οποίας τα εν λόγω έγγραφα έπρεπε ενδεχομένως να τύχουν. Επομένως, οι ως άνω υπάλληλοι έλαβαν αντίγραφα των εγγράφων αυτών, τα οποία τοποθέτησαν σε σφραγισμένο φάκελο, τον οποίο παρέλαβαν μετά την περάτωση του ελέγχου τους. Στην αίτησή τους, οι αιτούσες ισχυρίστηκαν ότι τα δύο αυτά έγγραφα εμπίπτουν στην «κατηγορία Α».
- 9 Το τρίτο έγγραφο που υπήρξε αντικείμενο διαφοράς μεταξύ των υπαλλήλων της Επιτροπής και των αιτουσών αποτελείται από ένα σύνολο χειρογράφων σημειώσεων του γενικού διευθυντή της Akcros Chemicals, ως προς τις οποίες οι αιτούσες υποστηρίζουν ότι συντάχθηκαν επ' ευκαιρία συζητήσεων με υφισταμένους και χρησιμοποιήθηκαν για τη σύνταξη του δακτυλογραφημένου υπομνήματος της κατηγορίας Α.

- 10 Τέλος, τα δύο τελευταία επίμαχα έγγραφα είναι δύο επιστολές μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, τις οποίες αντήλλαξαν ο γενικός διευθυντής της Akcros Chemicals και ο συντονιστής της Akzo Nobel σχετικά με το δικαίω του ανταγωνισμού. Ο τελευταίος είναι δικηγόρος ο οποίος είναι εγγεγραμμένος στον Δικηγορικό Σύλλογο Ολλανδίας και ο οποίος, κατά τον χρόνο που έλαβαν χώρα τα πραγματικά περιστατικά, ήταν επίσης μέλος της νομικής υπηρεσίας της Akzo Nobel και, κατά συνέπεια, απαγορεύεται με πάγια αντιμωθία στην εν λόγω επιχείρηση.
- 11 Αφού εξέτασε τα τρία τελευταία έγγραφα και δέχθηκε τις διευκρινίσεις των αιτουσών, η υπεύθυνη του ελέγχου θεώρησε ότι τα εν λόγω έγγραφα ασφαλώς δεν προστατεύονται από το επαγγελματικό απόρρητο. Κατά συνέπεια, έλαβε αντίγραφα των εγγράφων αυτών και επισύναψε τα εν λόγω αντίγραφα στον υπόλοιπο φάκελο, χωρίς να τα απομονώσει σε σφραγισμένο φάκελο, σε αντίθεση με ό,τι είχε πράξει όσον αφορά τα έγγραφα της κατηγορίας Α. Στην αίτησή τους, οι αιτούσες ισχυρίστηκαν ότι αυτά τα τρία έγγραφα εμπίπτουν στην «κατηγορία Β».
- 12 Στις 17 Φεβρουαρίου 2003, οι αιτούσες απέστειλαν στην Επιτροπή έγγραφο στο οποίο εξέθεταν τους λόγους για τους οποίους, κατά τη γνώμη τους, τόσο τα έγγραφα της κατηγορίας Α όσο και τα έγγραφα της κατηγορίας Β προστατεύονται από το επαγγελματικό απόρρητο.
- 13 Με έγγραφο της 1ης Απριλίου 2003, η Επιτροπή ενημέρωσε τις αιτούσες ότι τα επιχειρήματα που προβλήθηκαν στο έγγραφό τους της 17ης Φεβρουαρίου 2003 δεν της παρείχαν τη δυνατότητα να συναγάγει ότι τα σχετικά έγγραφα καλύπτονται όντως από το επαγγελματικό απόρρητο. Ωστόσο, με το ίδιο έγγραφο, η Επιτροπή ανέφερε στις αιτούσες ότι είχαν τη δυνατότητα να υποβάλουν παρατηρήσεις σχετικά με τα ως άνω προκαταρκτικά συμπεράσματα εντός προθεσμίας δύο εβδομάδων, μετά την παρέλευση της οποίας η Επιτροπή επρόκειτο να εκδώσει οριστική απόφαση.
- 14 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 11 Απριλίου 2003, οι αιτούσες άσκησαν, δυνάμει του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, προσφυγή αποσκοπούσα, μεταξύ άλλων, στην ακύρωση της αποφάσεως της 10ης Φε-

βρουαρίου 2003 και, κατά το μέτρο που είναι αναγκαίο, της αποφάσεως της 30ής Ιανουαρίου 2003, «κατά το μέτρο που η Επιτροπή θεωρεί ότι η τελευταία απόφαση νομιμοποιεί και/ή αποτελεί έρεισμα για την ενέργεια της Επιτροπής (ενέργεια που δεν μπορεί να διαχωριστεί από την απόφαση) σχετικά με την κατάσχεση και/ή τον έλεγχο και/ή την ανάγνωση εγγράφων τα οποία καλύπτονται από το επαγγελματικό απόρρητο». Η υπόθεση αυτή φέρει τον αριθμό T-125/03.

- 15 Στις 17 Απριλίου 2003, οι αιτούσες ενημέρωσαν την Επιτροπή σχετικά με την κατάθεση του δικογράφου της προσφυγής τους στην υπόθεση T-125/03. Επίσης, οι αιτούσες ανέφεραν στην Επιτροπή ότι οι παρατηρήσεις τις οποίες εκλήθησαν να της υποβάλουν την 1η Απριλίου 2003 περιέχονται στο ως άνω εισαγωγικό δικόγραφο.
- 16 Αυθημερόν, οι αιτούσες υπέβαλαν, βάσει των άρθρων 242 ΕΚ και 243 ΕΚ, αίτηση να αναστείλει ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής την εκτέλεση της αποφάσεως της 10ης Φεβρουαρίου 2003 και, κατά το μέτρο που είναι αναγκαίο, της αποφάσεως της 30ής Ιανουαρίου 2003. Η υπόθεση αυτή πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία με τον αριθμό T-125/03 R.
- 17 Στις 8 Μαΐου 2003, η Επιτροπή εξέδωσε απόφαση βάσει του άρθρου 14, παράγραφος 3, του κανονισμού 17 (στο εξής: απόφαση της 8ης Μαΐου 2003). Στο άρθρο 1 της εν λόγω αποφάσεως, η Επιτροπή απορρίπτει το αίτημα των αιτουσών να τους επιστραφούν τα έγγραφα της κατηγορίας Α και της κατηγορίας Β και να επιβεβαιώσει η Επιτροπή την καταστροφή όλων των αντιγράφων των ως άνω εγγράφων που βρίσκονταν στην κατοχή της. Εξάλλου, στο άρθρο 2 της αποφάσεως της 8ης Μαΐου 2003, η Επιτροπή τονίζει ότι προτίθεται να αποσφραγίσει τον φάκελο που περιέχει τα έγγραφα της κατηγορίας Α. Ωστόσο, η Επιτροπή διευκρινίζει στις αιτούσες ότι δεν πρόκειται να προβεί στην ως άνω ενέργεια πριν από την παρέλευση της προθεσμίας για την άσκηση προσφυγής κατά της αποφάσεως της 8ης Μαΐου 2003.
- 18 Στις 14 Μαΐου 2003, η Επιτροπή κατέθεσε γραπτές παρατηρήσεις επί της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων στην υπόθεση T-125/03 R.

- 19 Στις 22 Μαΐου 2003, ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου κάλεσε τις αιτούσες να καταθέσουν τις παρατηρήσεις τους επί των συνεπειών που ενδείκνυται να αντληθούν, κατά τις αιτούσες, στην υπόθεση T-125/03 R, από την απόφαση της 8ης Μαΐου 2003. Στις 9 Ιουνίου 2003, οι αιτούσες κατέθεσαν τις εν λόγω παρατηρήσεις, στις οποίες απάντησε η Επιτροπή στις 3 Ιουλίου 2003.
- 20 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 4 Ιουλίου 2003, δυνάμει του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, οι αιτούσες άσκησαν προσφυγή αποσκοπούσα στην ακύρωση της αποφάσεως της 8ης Μαΐου 2003 και στην κατάδίκη της Επιτροπής στα δικαστικά έξοδα. Με χωριστό δικόγραφο που πρωτοκολλήθηκε στις 11 Ιουλίου 2003, οι αιτούσες υπέβαλαν αίτηση ασφαλιστικών μέτρων αποσκοπούσα, μεταξύ άλλων, στο να αναστείλει ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής την εκτέλεση της αποφάσεως της 8ης Μαΐου 2003. Η υπόθεση αυτή φέρει τον αριθμό T-253/03 R.
- 21 Στην αίτησή τους, οι αιτούσες ζητούν επίσης τη συνεκδίκαση των υποθέσεων T-125/03 R και T-253/03 R, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 50 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου.
- 22 Την 1η Αυγούστου 2003 η Επιτροπή κατέθεσε τις γραπτές παρατηρήσεις της επί της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων στην υπόθεση T-253/03 R.
- 23 Στις 7 και 8 Αυγούστου 2003, το Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten (Γενικό Συμβούλιο του Δικηγορικού Συλλόγου Ολλανδίας), εκπροσωπούμενο από τον O. Brouwer, δικηγόρο, και το Council of the Bars and Law Societies of the European Union (Συμβούλιο των Δικηγορικών Συλλόγων της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, στο εξής: CCBE), εκπροσωπούμενο από τον J. E. Flynn, QC, κατέθεσαν, αντιστοίχως, αίτηση παρεμβάσεως στις υποθέσεις T-125/03 R και T-253/03 R υπέρ των αιτουσών.

- 24 Στις 12 Αυγούστου 2003, η European Company Lawyers Association (ευρωπαϊκή ένωση νομικών συμβούλων εταιριών, στο εξής: ECLA), εκπροσωπούμενη από τον M. Dolmans, δικηγόρο, και τον J. Temple Land, solicitor, κατέθεσε αίτηση παρεμβάσεως στην υπόθεση T-125/03 R υπέρ των αιτουσών. Στις 18 Αυγούστου 2003 η ECLA κατέθεσε επίσης αίτηση παρεμβάσεως στην υπόθεση T-253/03 R, πάντοτε υπέρ των αιτουσών.
- 25 Την 1η Σεπτεμβρίου 2003 και στις 2 Σεπτεμβρίου 2003 αντιστοίχως, η Επιτροπή και οι αιτούσες κατέθεσαν τις παρατηρήσεις τους επί των αιτήσεων παρεμβάσεως στις υποθέσεις T-125/03 R και T-253/03 R. Στις 2 Σεπτεμβρίου 2003, οι αιτούσες υπέβαλαν επίσης αίτηση εμπιστευτικής μεταχείρισεως ορισμένων στοιχείων της δικογραφίας, βάσει του άρθρου 116, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας.
- 26 Στις 8 Σεπτεμβρίου 2003, κατόπιν αιτήσεως του Προέδρου του Πρωτοδικείου κατ' εφαρμογήν των άρθρων 64, παράγραφος 3, στοιχείο δ', και 67, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, η Επιτροπή κατέθεσε στον Πρόεδρο, σε εμπιστευτικό φάκελο, αντίγραφο των εγγράφων της κατηγορίας Β καθώς και τον σφραγισμένο φάκελο που περιέχει τα έγγραφα της κατηγορίας Α.
- 27 Με έγγραφα της 4ης και της 5ης Σεπτεμβρίου 2003, η Γραμματεία κάλεσε τα παρεμβαίνοντα να παραστούν στη συνεδρίαση.
- 28 Στις 15 Σεπτεμβρίου 2003, παρουσία εκπροσώπου του Γραμματέα, ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου αποσφράγισε τον φάκελο που περιείχε τα έγγραφα της κατηγορίας Α και εξέτασε το περιεχόμενό του. Σχετικά με την πράξη αυτή, μετά την οποία τα εξετασθέντα έγγραφα τέθηκαν εκ νέου σε σφραγισμένο φάκελο, συντάγη έκθεση, η οποία κατατέθηκε στη δικογραφία στις υποθέσεις T-125/03 R και T-253/03 R.

- 29 Αυθημερόν, τόσο το CCBE όσο και το Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten προέβαλαν αντιρρήσεις επί πολλών σημείων της αιτήσεως εμπιστευτικής μεταχειρίσεως που υπέβαλαν οι αιτούσες κατ' εφαρμογήν του άρθρου 116, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας. Κατ' εφαρμογήν του ίδιου άρθρου, στις 16 Σεπτεμβρίου 2003, ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου έκανε εν μέρει δεκτή, προσωρινώς, την αίτηση εμπιστευτικής μεταχειρίσεως που υπέβαλαν οι αιτούσες, κατά το στάδιο της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων.
- 30 Στις 19 Σεπτεμβρίου 2003, η Γραμματεία ανακοίνωσε στα παρεμβαίνοντα ένα νέο μη εμπιστευτικό κείμενο των διαδικαστικών εγγράφων στις υποθέσεις T-125/03 R και T-253/03 R.
- 31 Στις 23 Σεπτεμβρίου 2003, οι αιτούσες, η Επιτροπή, το Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten, το CCBE και η ECLA ανέπτυξαν προφορικώς τις παρατηρήσεις τους κατά τη συνεδρίαση.

Αιτήματα των διαδίκων

- 32 Στην υπόθεση T-125/03 R, οι αιτούσες ζητούν από τον δικάζοντα κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή να λάβει τα ακόλουθα μέτρα:
- να αναστείλει την εκτέλεση της αποφάσεως της 10ης Φεβρουαρίου 2003 και, κατά το μέτρο που είναι αναγκαίο, την εκτέλεση της αποφάσεως της 30ής Ιανουαρίου 2003, κατά το μέτρο που η Επιτροπή θεωρεί ότι οι εν λόγω αποφάσεις νομιμοποιούν και/ή αποτελούν έρεισμα για την ενέργεια της Επιτροπής σχετικά με την κατάσχεση και/ή τον έλεγχο και/ή την ανάγνωση εγγράφων τα οποία καλύπτονται από το επαγγελματικό απόρρητο·

- να υποχρεώσει την Επιτροπή να διατηρήσει τα έγγραφα της κατηγορίας A στον σφραγισμένο φάκελο, που θα παραδοθεί σε ανεξάρτητο τρίτο (του οποίου η ταυτότητα θα συμφωνηθεί μεταξύ των διαδίκων εντός πέντε ημερών από την ημερομηνία της εκδοθησομένης απόφασεως στην παρούσα διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων), προκειμένου να διασφαλιστεί η φύλαξη του εν λόγω φακέλου μέχρι την επίλυση της διαφοράς που αποτελεί αντικείμενο της προσφυγής επί της ουσίας·

- να υποχρεώσει την Επιτροπή να θέσει τα έγγραφα της κατηγορίας B σε σφραγισμένο φάκελο που θα παραδοθεί σε ανεξάρτητο τρίτο (του οποίου η ταυτότητα θα συμφωνηθεί μεταξύ των διαδίκων εντός πέντε ημερών από την ημερομηνία της εκδοθησομένης απόφασεως στην παρούσα διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων), προκειμένου να διασφαλιστεί η φύλαξη του εν λόγω φακέλου μέχρι την επίλυση της διαφοράς που αποτελεί αντικείμενο της προσφυγής επί της ουσίας·

- να υποχρεώσει την Επιτροπή να απαλλαγεί από κάθε συμπληρωματικό αντίγραφο των εγγράφων της κατηγορίας B που θα μπορούσε να έχει στην κατοχή της και να επιβεβαιώσει την καταστροφή των εν λόγω αντιγράφων εντός πέντε ημερών από την ημερομηνία της εκδοθησομένης απόφασεως·

- να υποχρεώσει την Επιτροπή να απόσχει από κάθε ενέργεια σχετική με τη (συνέχιση) του ελέγχου ή της χρήσεως των εγγράφων τόσο της κατηγορίας A όσο και της κατηγορίας B μέχρι την επίλυση της διαφοράς της κύριας δίκης·

- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

33 Η Επιτροπή ζητεί, στην υπόθεση T-125/03 R, από τον δικάζοντα κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή:

- να απορρίψει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων·

— να καταδικάσει τις αιτούσες στα δικαστικά έξοδα·

— να καταδικάσει το Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten, το CCBE και την ECLA στα έξοδα στα οποία υπεβλήθη η Επιτροπή σε σχέση με την παρέμβασή τους.

34 Στην υπόθεση T-253/03 R, οι αιτούσες ζητούν από τον δικάζοντα κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή να λάβει τα ακόλουθα μέτρα:

— να αναστείλει την εκτέλεση της αποφάσεως της 8ης Μαΐου 2003·

— να υποχρεώσει την Επιτροπή να διατηρήσει τα έγγραφα της κατηγορίας Α στον σφραγισμένο φάκελο μέχρι την επίλυση της διαφοράς που αποτελεί αντικείμενο της προσφυγής επί της ουσίας·

— να υποχρεώσει την Επιτροπή να θέσει τα έγγραφα της κατηγορίας Β σε σφραγισμένο φάκελο μέχρι την επίλυση της διαφοράς που αποτελεί αντικείμενο της προσφυγής επί της ουσίας·

— να υποχρεώσει την Επιτροπή να απαλλαγεί από κάθε συμπληρωματικό αντίγραφο των εγγράφων της κατηγορίας Β που θα μπορούσε να έχει στην κατοχή της και να επιβεβαιώσει την καταστροφή των εν λόγω εγγράφων εντός πέντε ημερών από την ημερομηνία της εκδοθησομένης αποφάσεως·

— να υποχρεώσει την Επιτροπή να αποσχει από κάθε ενέργεια σχετική με τη (συνέχιση) του ελέγχου ή της χρήσεως των εγγράφων τόσο της κατηγορίας A όσο και της κατηγορίας B μέχρι την επίλυση της διαφοράς της κύριας δίκης·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

35 Η Επιτροπή ζητεί, στην υπόθεση T-253/03 R, από τον δικάζοντα κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή:

— να απορρίψει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων·

— να καταδικάσει τις αιτούσες στα δικαστικά έξοδα·

— να καταδικάσει το Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten, το CCBE και την ECLA στα έξοδα στα οποία υπεβλήθη η Επιτροπή σε σχέση με την παρέμβασή τους.

Σκεπτικό

36 Πρέπει εκ προοιμίου να υπομνησθεί ότι το άρθρο 104, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας προβλέπει ότι στην αίτηση ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να διευκρινίζονται τα περιστατικά από τα οποία προκύπτει το επείγον της υποθέσεως καθώς και οι πραγματικοί και νομικοί ισχυρισμοί που δικαιολογούν, εκ πρώτης

όψεως, τη λήψη του προσωρινού μέτρου το οποίο ζητείται (*fumus boni juris*). Οι προϋποθέσεις αυτές είναι σωρευτικές, πράγμα που σημαίνει ότι η αίτηση αναστολής εκτέλεσεως πρέπει να απορρίπτεται εφόσον μια απ' αυτές απουσιάζει [διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 14ης Οκτωβρίου 1996, C-268/96 P(R), SCK και FNK κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. I-4971, σκέψη 30]. Ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής προβαίνει επίσης, κατά περίπτωση, στη στάθμηση των εμπλεκόμενων συμφερόντων (διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 23ης Φεβρουαρίου 2001, C-445/00 R, Αυστρία κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2001, σ. I-1461, σκέψη 73).

- 37 Το αιτούμενο μέτρο πρέπει εξάλλου να είναι προσωρινό υπό την έννοια ότι δεν προδικάζει τα επίδικα νομικά ή πραγματικά ζητήματα ούτε εξουδετερώνει εκ των προτέρων τις συνέπειες της μεταγενέστερης αποφάσεως επί της κυρίας δίκης [διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 19ης Ιουλίου 1995, C-149/95 P(R), Επιτροπή κατά Atlantic Container Line κ.λπ., Συλλογή 1995, σ. I-2165, σκέψη 22].
- 38 Εξάλλου, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι, στο πλαίσιο της συνολικής εξετάσεως στην οποία προβαίνει, ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως και είναι ελεύθερος να καθορίσει, ενόψει των ιδιαιτεροτήτων της υποθέσεως, τον τρόπο κατά τον οποίο πρέπει να εξακριβωθεί η συνδρομή των διαφόρων αυτών προϋποθέσεων καθώς και τη σειρά με την οποία θα διεξαχθεί η εξέταση αυτή, εφόσον κανένας κανόνας κοινοτικού δικαίου δεν του επιβάλλει προκαθορισμένο σχέδιο ανάλυσεως για να εκτιμήσει την αναγκαιότητα της εκδόσεως διατάξεως προσωρινών μέτρων (διάταξη Επιτροπή κατά Atlantic Container Line κ.λπ., προπαρατεθείσα στη σκέψη 37, σκέψη 23).

1. Επί της συνεκδικάσεως των υποθέσεων T-125/03 R και T-253/03 R

- 39 Στην αίτηση ασφαλιστικών μέτρων που υπέβαλαν στην υπόθεση T-253/03 R, οι αιτούσες ζήτησαν τη συνεκδίκαση των υποθέσεων T-125/03 R και T-253/03 R. Στις παρατηρήσεις που κατέθεσε στην υπόθεση T-253/03 R, η Επιτροπή αντιτίθεται στη συνεκδίκαση των ως άνω υποθέσεων, με την αιτιολογία ότι η κύρια προσφυγή στην υπόθεση T-125/03 είναι προδήλως अपαράδεκτη.

- 40 Ωστόσο, κατά το μέτρο που οι υποθέσεις T-125/03 R και T-253/03 R αφορούν τα ίδια πραγματικά περιστατικά, οι δε διάδικοι είναι οι ίδιοι σε αμφοτέρως τις υποθέσεις και οι εν λόγω υποθέσεις έχουν συναφές αντικείμενο, πρέπει να διαταχθεί, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 50 του Κανονισμού Διαδικασίας, η συνεκδικασή τους προς έκδοση της παρούσας διατάξεως.

2. Επί των αιτήσεων παρεμβάσεως

- 41 Όπως μνημονεύθηκε ανωτέρω στις σκέψεις 23 και 24, το CCBE, το Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten και η ECLA κατέθεσαν αίτηση παρεμβάσεως υπέρ των αιτουσών στην υπόθεση T-125/03 R και στην υπόθεση T-253/03 R.
- 42 Η Επιτροπή δεν διατύπωσε παρατηρήσεις επί των τριών αυτών αιτήσεων παρεμβάσεως. Εξάλλου, οι αιτούσες τόνισαν ότι υποστηρίζουν τις εν λόγω αιτήσεις παρεμβάσεως.
- 43 Σύμφωνα με το άρθρο 40, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου, που εφαρμόζεται στο Πρωτοδικείο δυνάμει του άρθρου 53, πρώτο εδάφιο, του εν λόγω κανονισμού, το δικαίωμα ενός ιδιώτη να ασκεί παρέμβαση εξαρτάται από την προϋπόθεση ότι ο τελευταίος έχει συμφέρον στην επίλυση της διαφοράς. Επιτρέπεται η παρέμβαση αντιπροσωπευτικών ενώσεων που έχουν ως στόχο την προστασία των μελών τους σε υποθέσεις στις οποίες ανακύπτουν βασικά ζητήματα δυνάμενα να επηρεάσουν την κατάσταση των μελών αυτών [διατάξεις του Προέδρου του Δικαστηρίου της 17ης Ιουνίου 1997, C-151/97 P(I) και C-157/97 P(I), National Power και PowerGen, Συλλογή 1997, σ. I-3491, σκέψη 66, και της 28ης Σεπτεμβρίου 1998, C-151/98 P, Pharos κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. I-5441, σκέψη 6, καθώς και διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 22ας Μαρτίου 1999, T-13/99 R, Pfizer κατά Συμβουλίου, η οποία δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 15, και της 28ης Μαΐου 2001, T-53/01 R, Poste Italiane κατά Επιτροπής, Συλλογή 2001, σ. II-1479, σκέψη 51].

44. Εν προκειμένω, το CCBE, σωματείο βελγικού δικαίου, εξέθεσε, στην αίτησή του παρεμβάσεως, ότι είχε εξουσιοδοτηθεί από τα μέλη του να λαμβάνει όλα τα αναγκαία μέτρα για την επίτευξη του καταστατικού σκοπού του, ήτοι, μεταξύ άλλων, να προσφεύγει στη δικαιοσύνη στις περιπτώσεις που τίγεται η εφαρμογή των Συνθηκών της Ευρωπαϊκής Ένώσεως επί του επαγγέλματος του δικηγόρου.
45. Επομένως, πρέπει να θεωρηθεί ότι το CCBE απέδειξε, αφενός, ότι εκπροσωπεί τα συμφέροντα των δικηγορικών συλλόγων της Ευρωπαϊκής Ένώσεως και, αφετέρου, ότι έχει ως σκοπό την προστασία του συμφέροντος των μελών του. Εξάλλου, εφόσον η παρούσα υπόθεση θέτει ευθέως ζητήματα αρχής σχετικά την εμπιστευτικότητα της αλληλογραφίας που ανταλλάσσουν οι δικηγόροι με τους πελάτες τους, τα ζητήματα αυτά δύναται να επηρεάζουν τα μέλη του CCBE, τα οποία έχουν ως αποστολή, μεταξύ άλλων, να καθορίζουν και να καθιερώνουν τους κανόνες της δεοντολογίας που εφαρμόζονται στους δικηγόρους.
46. Επιπλέον, η παρούσα διαδικασία θέτει ευθέως ζητήματα αρχής σχετικά με τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής δύναται να διατάσσει τη λήψη προσωρινών μέτρων όσον αφορά έγγραφα των οποίων η Επιτροπή επιθυμεί να λάβει γνώση βάσει του άρθρου 14, παράγραφος 3, του κανονισμού 17, αλλά ως προς τα οποία οι επιχειρήσεις που αποτελούν αντικείμενο ελέγχου υποστηρίζουν ότι τα έγγραφα αυτά προστατεύονται από το επαγγελματικό απόρρητο. Ο καθορισμός των προϋποθέσεων αυτών μπορεί να θίγει ευθέως τα συμφέροντα των μελών του CCBE, καθόσον οι εν λόγω προϋποθέσεις μπορούν να περιορίζουν ή, αντιθέτως, να επεκτείνουν την προσωρινή δικαστική προστασία που ισχύει, μεταξύ άλλων, για τα έγγραφα που προέρχονται από τα ως άνω μέλη και καθόσον το CCBE θεωρεί ότι τα εν λόγω έγγραφα καλύπτονται από το επαγγελματικό απόρρητο.
47. Επομένως, το CCBE απέδειξε, κατά το στάδιο αυτό, ότι έχει συμφέρον να γίνουν δεκτές οι αιτήσεις για τη λήψη προσωρινών μέτρων που υπέβαλαν οι αιτούσες. Κατά συνέπεια, πρέπει να επιτραπεί η παρέμβαση του CCBE στις υποθέσεις T-125/03 R και T-253/03 R.

- 48 Το Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten εκθέτει ότι είναι το όργανο που είναι επιφορτισμένο, κατά το ολλανδικό δίκαιο, να μεριμνά για την τήρηση των αρχών που διέπουν το επάγγελμα του δικηγόρου στις Κάτω Χώρες, να καθορίζει τους κανόνες του Δικηγορικού Συλλόγου Ολλανδίας, καθώς και να προασπίζει τα δικαιώματα και τα συμφέροντα του εν λόγω δικηγορικού συλλόγου.
- 49 Επομένως, το Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten προέβαλε στοιχεία ικανά να αποδείξουν ότι εκπροσωπεί τα συμφέροντα των ολλανδών δικηγόρων και ότι έχει ως σκοπό την προάσπιση του συμφέροντος των μελών του. Εξάλλου, εφόσον η παρούσα υπόθεση αφορά ευθέως το καθεστώς των Ολλανδών δικηγόρων που απασχολούνται με πάγια αντιμισθία σε μια επιχείρηση, η εν λόγω υπόθεση θέτει ζητήματα αρχής που μπορούν να θίγουν τα συμφέροντα των μελών του Δικηγορικού Συλλόγου Ολλανδίας και τα συμφέροντα αυτού καθ' εαυτού του ως άνω δικηγορικού συλλόγου.
- 50 Επιπλέον, όπως ήδη κρίθηκε ανωτέρω στη σκέψη 46, η παρούσα διαδικασία θέτει ευθέως ζητήματα αρχής σχετικά με τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής δύναται να διατάσσει τη λήψη προσωρινών μέτρων όσον αφορά έγγραφα των οποίων η Επιτροπή επιθυμεί να λάβει γνώση βάσει του άρθρου 14, παράγραφος 3, του κανονισμού 17, αλλά ως προς τα οποία οι επιχειρήσεις που αποτελούν αντικείμενο ελέγχου υποστηρίζουν ότι τα εν λόγω έγγραφα προστατεύονται από το επαγγελματικό απόρρητο. Επομένως, ο καθορισμός των ως άνω προϋποθέσεων μπορεί να θίγει ευθέως τα συμφέροντα των μελών του Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten, καθόσον οι εν λόγω προϋποθέσεις μπορούν να περιορίζουν ή, αντιθέτως, να επεκτείνουν την προσωρινή δικαστική προστασία που ισχύει, μεταξύ άλλων, για τα έγγραφα που προέρχονται από τα ως άνω μέλη και καθόσον το Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten θεωρεί ότι τα εν λόγω έγγραφα καλύπτονται από το επαγγελματικό απόρρητο.
- 51 Επομένως, το Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten απέδειξε, κατά το στάδιο αυτό, ότι έχει συμφέρον να γίνουν δεκτές οι αιτήσεις για τη λήψη προσωρινών μέτρων τις οποίες υπέβαλαν οι αιτούσες. Κατά συνέπεια, πρέπει να επιτραπεί η παρέμβαση του Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten στις υποθέσεις T-125/03 R και T-253/03 R.

- 52 Τέλος, η ECLA παρέθεσε στοιχεία, στην αίτησή της παρεμβάσεως, τα οποία αποδεικνύουν ότι η ECLA εκπροσωπεί οργανισμούς οι οποίοι, αυτοί καθ' εαυτοί, εκπροσωπούν τους νομικούς συμβούλους επιχειρήσεων στην Ευρώπη στην πλειονότητά τους. Επίσης, η ECLA ανέφερε ότι κύρια δραστηριότητά της είναι να εκπροσωπεί τα συμφέροντα των ως άνω νομικών συμβούλων επιχειρήσεων και, ειδικότερα, να προασπίζει τη θέση τους επί του ζητήματος της εμπιστευτικότητας της ανταλλασσόμενης με τους εν λόγω νομικούς συμβούλους αλληλογραφίας. Επομένως, η ECLA απέδειξε, κατά το στάδιο αυτό, ότι εκπροσωπεί το συμφέρον των μελών της και ότι έχει ως σκοπό, μεταξύ άλλων, την προάσπιση των συμφερόντων τους. Εξάλλου, εφόσον η παρούσα υπόθεση αφορά ευθέως το ζήτημα της εμπιστευτικότητας της αλληλογραφίας με τους νομικούς συμβούλους επιχειρήσεων, η εν λόγω υπόθεση θέτει ζητήματα αρχής που μπορούν να θίγουν ευθέως τα συμφέροντα των μελών της ECLA.
- 53 Επιπλέον, όπως ήδη κρίθηκε ανωτέρω στις σκέψεις 46 και 50, η παρούσα διαδικασία θέτει ευθέως ζητήματα αρχής σχετικά με τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής δύναται να διατάσσει τη λήψη προσωρινών μέτρων όσον αφορά έγγραφα των οποίων η Επιτροπή επιθυμεί να λάβει γνώση βάσει του άρθρου 14, παράγραφος 3, του κανονισμού 17, αλλά ως προς τα οποία οι επιχειρήσεις που αποτελούν αντικείμενο ελέγχου υποστηρίζουν ότι τα εν λόγω έγγραφα προστατεύονται από το επαγγελματικό απόρρητο. Επομένως, ο καθορισμός των ως άνω προϋποθέσεων μπορεί να θίγει ευθέως τα συμφέροντα των μελών της ECLA, καθόσον οι εν λόγω προϋποθέσεις μπορούν να περιορίσουν ή, αντιθέτως, να επεκτείνουν την προσωρινή δικαστική προστασία που ισχύει, μεταξύ άλλων, για τα έγγραφα που προέρχονται από τα εν λόγω μέλη και καθόσον η ECLA θεωρεί ότι τα εν λόγω έγγραφα καλύπτονται από το επαγγελματικό απόρρητο.
- 54 Επομένως, η ECLA απέδειξε, κατά το στάδιο αυτό, ότι έχει συμφέρον να γίνουν δεκτές οι αιτήσεις για τη λήψη προσωρινών μέτρων τις οποίες υπέβαλαν οι αιτούσες. Κατά συνέπεια, πρέπει να επιτραπεί η παρέμβαση της ECLA στις υποθέσεις T-125/03 R και T-253/03 R.

3. Επί της αιτήσεως εμπιστευτικής μεταχειρίσεως

- 55 Κατά το στάδιο της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων, τα πληροφοριακά στοιχεία που αναφέρονται ως εμπιστευτικά στην επιστολή της Γραμματείας προς τις αιτούσες

της 16ης Σεπτεμβρίου 2003 πρέπει να τύχουν εμπιστευτικής μεταχειρίσεως, κατά το μέτρο που τέτοια πληροφοριακά στοιχεία μπορούν, εκ πρώτης όψεως, να θεωρηθούν ως απόρρητα ή εμπιστευτικά κατά την έννοια του άρθρου 116, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας.

4. Επί της αιτήσεως στην υπόθεση T-125/03 R

Επί του παραδεκτού της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων

- 56 Κατά πάγια νομολογία, το παραδεκτό της κύριας προσφυγής δεν μπορεί, κατ' αρχήν, να εξετάζεται στο πλαίσιο της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων, διότι άλλως προδικάζεται η ουσία της υποθέσεως. Μπορεί εντούτοις, αν προβάλλεται ο ισχυρισμός ότι η κύρια προσφυγή, προς την οποία συναρτάται η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, είναι προδήλως απαράδεκτη, να αποδειχθεί αναγκαία η διαπίστωση της υπάρξεως ορισμένων στοιχείων που καθιστούν δυνατό να συναχθεί, εκ πρώτης όψεως, το παραδεκτό μιας τέτοιας προσφυγής [διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 12ης Οκτωβρίου 2000, C-300/00 P(R), Federación de Cofradías de Pescadores de Guipúzcoa κ.λπ. κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2000, σ. I-8797, σκέψη 34· διατάξεις του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 15ης Ιανουαρίου 2001, T-236/00 R, Stauner κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, Συλλογή 2001, σ. II-15, σκέψη 42, και της 8ης Αυγούστου 2002, T-155/02 R, VVG International κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. II-3239, σκέψη 18].
- 57 Εν προκειμένω, η Επιτροπή αμφισβητεί το παραδεκτό της κύριας προσφυγής στην υπόθεση T-125/03. Επομένως, πρέπει να εξεταστεί αν υφίστανται στοιχεία που καθιστούν δυνατό να συναχθεί παρά ταύτα, εκ πρώτης όψεως, το παραδεκτό της κύριας προσφυγής στην ως άνω υπόθεση.

Επιχειρήματα των διαδίκων σχετικά με το παραδεκτό της κύριας προσφυγής

- 58 Στην υπόθεση T-125/03, οι αιτούσες ζητούν την ακύρωση της απόφασης της 10ης Φεβρουαρίου 2003 και, κατά το μέτρο που είναι αναγκαίο, της απόφασης της 30ής Ιανουαρίου 2003, «κατά το μέτρο που η Επιτροπή θεωρεί ότι οι εν λόγω αποφάσεις νομιμοποιούν και/ή αποτελούν έρεισμα για την ενέργεια της Επιτροπής (η οποία δεν μπορεί να διαχωριστεί από την απόφαση) σχετικά με την κατάσχεση και/ή τον έλεγχο και/ή την ανάγνωση εγγράφων τα οποία καλύπτονται από το επαγγελματικό απόρρητο».
- 59 Οι αιτούσες υποστηρίζουν ότι η προσφυγή τους είναι παραδεκτή, καθόσον η απόφαση της 30ής Ιανουαρίου 2003, η απόφαση της 10ης Φεβρουαρίου 2003 και η μεταγενέστερη επεξεργασία των δύο επίμαχων κατηγοριών εγγράφων συνιστούν, στην πραγματικότητα, μια και μόνη απόφαση της Επιτροπής, της οποίας η νομιμότητα μπορεί να προσβληθεί ενώπιον του Πρωτοδικείου. Εν συνεχεία, όσον αφορά την ενεργητική τους νομιμοποίηση, οι αιτούσες παρατηρούν ότι η απόφαση της 30ής Ιανουαρίου 2003 και η απόφαση της 10ης Φεβρουαρίου 2003 απευθύνονται άμεσα σ' αυτές.
- 60 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η κύρια προσφυγή είναι προδήλως απαράδεκτη.

Εκτίμηση του δικάζοντος κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή

- 61 Σύμφωνα με το άρθρο 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, «[κ]άθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο δύναται [...] να ασκεί προσφυγή κατά των αποφάσεων που απευθύνονται σ' αυτό».
- 62 Εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι οι αποφάσεις της 10ης Φεβρουαρίου 2003 και της 30ής Ιανουαρίου 2003 απευθύνονται στις αιτούσες και ότι καθεμία από τις αποφάσεις αυτές παράγει υποχρεωτικά έννομα αποτελέσματα ικανά να θίξουν τα συμφέροντα των αιτουσών.

- 63 Ωστόσο, η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι τα έννομα αποτελέσματα που καταγγέλλονται με την κύρια προσφυγή δεν απορρέουν από τις αποφάσεις της 10ης Φεβρουαρίου 2003 και της 30ής Ιανουαρίου 2003, αλλά από μεταγενέστερες πράξεις. Τα επιχειρήματα της Επιτροπής κατατείνουν παρά ταύτα στο να αποδειχθεί, κατ' ουσίαν, ότι, επί της ουσίας, κανένας από τους ισχυρισμούς των αιτουσών δεν μπορεί να προβληθεί λυσιτελώς προς στήριξη των αιτημάτων περί ακυρώσεως της αποφάσεως της 10ης Φεβρουαρίου 2003 και, κατά το μέτρο που αυτό είναι αναγκαίο, της αποφάσεως της 30ής Ιανουαρίου 2003. Επομένως, εκ πρώτης όψεως, οι ως άνω ισχυρισμοί πρέπει να ληφθούν υπόψη μόνον στο πλαίσιο της εκτιμήσεως του εκ πρώτης όψεως βασιίμου (*fumus boni juris*) της κύριας προσφυγής.
- 64 Εν συνεχεία, όσον αφορά τα επιχειρήματα της Επιτροπής ότι ορισμένα αιτήματα των αιτουσών αποσκοπούν στη μερική μόνον ακύρωση της αποφάσεως της 10ης Φεβρουαρίου 2003 με την οποία τροποποιήθηκε η απόφαση της 30ής Ιανουαρίου 2003 και, κατά συνέπεια, πρέπει να απορριφθούν κατά το μέτρο που η ακύρωση της εν λόγω αποφάσεως θα υποχρέωνε το Πρωτοδικείο να αποφανθεί *ultra petita*, από τη δικογραφία προκύπτει ότι οι αιτούσες, στις παρατηρήσεις τους της 3ης Ιουλίου 2003, αμφισβητούν ότι ζήτησαν τη μερική μόνον ακύρωση της ως άνω αποφάσεως.
- 65 Επομένως, υφίστανται στοιχεία που καθιστούν δυνατό να συναχθεί ότι το παραδεκτό των αιτημάτων περί ακυρώσεως στην υπόθεση Τ-125/03 δεν αποκλείεται.

Επί του fumus boni juris

- 66 Οι αιτούσες προβάλλουν τρεις ισχυρισμούς κατά της αποφάσεως της 10ης Φεβρουαρίου 2003 και, κατά το μέτρο που αυτό είναι αναγκαίο, κατά της αποφάσεως της 30ής Ιανουαρίου 2003. Πρώτον, κατά τη διάρκεια των ελέγχων, η Επιτροπή παραβίασε τις διαδικαστικές αρχές που έχει καθιερώσει η νομολογία (απόφαση του Δικαστηρίου της 18ης Μαΐου 1982, 155/79, ΑΜ & S κατά Επιτροπής, Συλλογή 1982, σ. 1575) και προσέβαλε το δικαίωμα των αιτουσών να ζητήσουν τη λήψη προσωρινών μέτρων κατ' εφαρμογήν του άρθρου 242 ΕΚ, κατά το μέτρο που, αφενός, οι υπάλληλοι της Επιτροπής ανέγνωσαν και συζήτησαν μεταξύ τους σχετικά με έγγραφα των κατηγοριών Α και Β και, αφετέρου, οι ίδιοι υπάλληλοι επισύναψαν αμέσως στον φάκελό τους τα έγγραφα της κατηγορίας Β. Δεύτερον, πάντοτε κατά τη διάρκεια των ως άνω ελέγχων, η Επιτροπή παραβίασε, επί της ουσίας, το επαγγελ-

ματικό απόρρητο που προστατεύει την επικοινωνία με τους δικηγόρους, αφενός, αρνούμενη επί τόπου να θεωρήσει ότι τα έγγραφα της κατηγορίας Β καλύπτονται από το επαγγελματικό απόρρητο και, αφετέρου, προβαίνοντας σε κατάσχεση των εγγράφων της κατηγορίας Α. Επίσης, τα ίδια αυτά πραγματικά περιστατικά συνιστούν, τρίτον, προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων τα οποία αποτελούν αυτό τούτο το θεμέλιο του επαγγελματικού απορρήτου.

- 67 Από την ως άνω ανάλυση προκύπτει ότι το σύνολο των ισχυρισμών που προέβαλαν οι αιτούσες κατά της αποφάσεως της 10ης Φεβρουαρίου 2003 και, κατά το μέτρο που αυτό είναι αναγκαίο, κατά της αποφάσεως της 30ής Ιανουαρίου 2003 αφορούν, στην πραγματικότητα, όπως υπογράμμισε η Επιτροπή, μέτρα τα οποία είναι μεταγενέστερα από τις εν λόγω αποφάσεις και τα οποία, εξάλλου, διακρίνονται από τις αποφάσεις αυτές. Συγκεκριμένα, σε αντίθεση με ό,τι υποστηρίζουν οι αιτούσες, η απόφαση της 10ης Φεβρουαρίου 2003 και η απόφαση της 30ής Ιανουαρίου 2003 μπορούν σαφώς να διαχωριστούν από τις προσβαλλόμενες πράξεις, καθόσον, μεταξύ άλλων, οι εν λόγω αποφάσεις δεν περιέχουν καμία ειδική αναφορά στα έγγραφα των κατηγοριών Α και Β. Κατά συνέπεια, η εξατομίκευση και η αμφισβητούμενη μεταχείριση των οποίων τα εν λόγω έγγραφα αποτέλεσαν αντικείμενο, σε σχέση με άλλα έγγραφα τα οποία καλύπτονται από τις αποφάσεις της 10ης Φεβρουαρίου 2003 και της 30ής Ιανουαρίου 2003, απορρέουν κατ' ανάγκη από χωριστές και μεταγενέστερες πράξεις.
- 68 Πάντως, αρκεί συναφώς να υπομνηστεί ότι, κατά πάγια νομολογία, στο πλαίσιο έρευνας που στηρίζεται στο άρθρο 14 του κανονισμού 17, μια επιχείρηση δεν μπορεί να προβάλει την έλλειψη νομιμότητας των διαδικασιών ελέγχου προς στήριξη αιτημάτων περί ακυρώσεως της πράξεως βάσει της οποίας η Επιτροπή προέβη στον έλεγχο αυτόν (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση του Δικαστηρίου της 17ης Οκτωβρίου 1989, 85/87, Dow Benelux κατά Επιτροπής, Συλλογή 1989, σ. 3137, σκέψη 49, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 20ής Απριλίου 1999, T-305/94 έως T-307/94, T-313/94 έως T-316/94, T-318/94, T-325/94, T-328/94, T-329/94 και T-335/94, Limburgse Vinyl Maatschappij κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. II-931, σκέψη 413).
- 69 Η αδυναμία αυτή αντανακλά τη γενική αρχή ότι η νομιμότητα μιας πράξεως πρέπει να εκτιμάται με γνώμονα τις υφιστάμενες κατά το χρονικό σημείο εκδόσεως της εν λόγω αποφάσεως νομικές και πραγματικές περιστάσεις, κατά τρόπο ώστε πράξεις μεταγενέστερες της εκδόσεως μιας αποφάσεως δεν μπορούν να θίξουν την ισχύ της

(αποφάσεις του Δικαστηρίου της 8ης Νοεμβρίου 1983, 96/82 έως 102/82, 104/82, 105/82, 108/82 και 110/82, IAZ κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1983, σ. 3369, σκέψη 16, και Dow Benelux κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα στη σκέψη 68, σκέψη 49).

- 70 Επομένως, χωρίς να είναι αναγκαίο να εξεταστούν λεπτομερέστερα οι ισχυρισμοί των αιτουσών, πρέπει να συναχθεί ότι οι ως άνω ισχυρισμοί, έστω και αν υποθεθούν βάσιμοι, δεν μπορούν να προβληθούν λυσιτελώς προς στήριξη των αιτημάτων περί ακυρώσεως της αποφάσεως της 10ης Φεβρουαρίου 2003 και, κατά το μέτρο που αυτό είναι αναγκαίο, της αποφάσεως της 30ής Ιανουαρίου 2003.
- 71 Κατά συνέπεια, οι αιτούσες δεν απέδειξαν την ύπαρξη *fumus boni juris*, πράγμα που αρκεί για να απορριφθεί η αίτηση στην υπόθεση T-125/03 R.

Επί της αιτήσεως στην υπόθεση T-253/03 R

- 72 Πρέπει, πρώτον, να εξεταστεί αν οι αιτούσες απέδειξαν την ύπαρξη *fumus boni juris*, εν συνεχεία, δεύτερον, να εξεταστεί αν οι αιτούσες απέδειξαν το επείγον των ζητούμενων προσωρινών μέτρων και, τέλος, εφόσον παρίσταται αναγκαίο, να σταθμιστούν τα αντικρουόμενα συμφέροντα.

*Επί του *fumus boni juris**

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 73 Οι αιτούσες θεωρούν ότι η προσφυγή τους κατά της αποφάσεως της 8ης Μαΐου 2003, η οποία στηρίζεται σε τρεις ισχυρισμούς, δεν είναι παντελώς αβάσιμη.

- 74 Πρώτον, οι αιτούσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή παραβίασε τις διαδικαστικές αρχές που καθιέρωσε η απόφαση AM & S κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα στη σκέψη 66, όσον αφορά την προστασία του επαγγελματικού απορρήτου. Συγκεκριμένα, κατά τις αιτούσες, όταν μια επιχείρηση που αποτελεί αντικείμενο ελέγχου βάσει του άρθρου 14, παράγραφος 3, του κανονισμού 17 ισχυρίζεται ότι τα έγγραφα προστατεύονται από το επαγγελματικό απόρρητο, η διαδικασία που πρέπει να ακολουθήσει η Επιτροπή περιλαμβάνει τα τρία ακόλουθα στάδια. Πρώτον, στην περίπτωση που η εν λόγω επιχείρηση επικαλείται το επαγγελματικό απόρρητο και αρνείται, βάσει της ως άνω επικλήσεως, να προσκομίσει έγγραφα, απόκειται στην ως άνω επιχείρηση να αποδείξει ότι συντρέχουν οι ουσιαστικές προϋποθέσεις που απαιτούνται από τη νομολογία για την προστασία του επαγγελματικού απορρήτου, χωρίς ωστόσο να υποχρεούται να αποκαλύψει το περιεχόμενο των σχετικών εγγράφων. Δεύτερον, στην περίπτωση που η Επιτροπή δεν μείνει ικανοποιημένη από τις εξηγήσεις που παρέσχε η επιχείρηση που αποτελεί αντικείμενο ελέγχου, απόκειται στην Επιτροπή να διατάξει, με απόφαση εκδιδόμενη δυνάμει του άρθρου 14, παράγραφος 3, του κανονισμού 17, την προσκόμιση των σχετικών εγγράφων. Τέλος, τρίτον, εάν η επιχείρηση εξακολουθεί να υποστηρίζει ότι τα εν λόγω έγγραφα καλύπτονται από το επαγγελματικό απόρρητο, απόκειται στα κοινοτικά δικαστήρια να επιλύσουν τη διαφορά αυτή.
- 75 Πάντως, εν προκειμένω, οι αιτούσες εκτιμούν ότι η Επιτροπή αντέστρεψε τα στάδια της ως άνω διαδικασίας, στο μέτρο που, κατά τη διάρκεια του ελέγχου, οι υπάλληλοι της Επιτροπής, αφενός, έλαβαν στην κατοχή τους και συζήτησαν μεταξύ τους, επί αρκετά λεπτά, σχετικά με τα έγγραφα των κατηγοριών Α και Β και, αφετέρου, έθεσαν στον φάκελο τα έγγραφα της κατηγορίας Β, χωρίς να τα τοποθετήσουν σε σφραγισμένο φάκελο. Οι αιτούσες θεωρούν, κατ' ουσίαν, ότι η Επιτροπή, αντί να λάβει αντίγραφο των επίμαχων εγγράφων και να εκδώσει την απόφαση της 8ης Μαΐου 2003, όφειλε να αφήσει τα εν λόγω έγγραφα στον τόπο διεξαγωγής του ελέγχου και να εκδώσει απόφαση με την οποία να διατάσσει τις αιτούσες να προσκομίσουν τα έγγραφα αυτά. Η απόφαση αυτή θα ήταν τότε δεκτική προσβολής ενώπιον των κοινοτικών δικαστηρίων. Επίσης, οι αιτούσες φρονούν ότι η διαφορετική μεταχείριση της οποίας έτυχαν τα έγγραφα των κατηγοριών Α και Β συνιστά παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων.
- 76 Με τον δεύτερο ισχυρισμό τους, οι αιτούσες υποστηρίζουν, κατ' ουσίαν, ότι, από το στάδιο του ελέγχου, η Επιτροπή παραβίασε το επαγγελματικό απόρρητο, αφενός, με το να αρνείται κάθε προστασία όσον αφορά τα έγγραφα της κατηγορίας Β και,

αφετέρου, με το να εξετάσει διεξοδικά τα έγγραφα της κατηγορίας A. Επίσης, οι αιτούσες θεωρούν ότι η απόφαση της 8ης Μαΐου 2003 παραβιάζει, επί της ουσίας, το επαγγελματικό απόρρητο, κατά το μέτρο που θέτει σε εφαρμογή, μεταξύ άλλων, την άρνηση της Επιτροπής να επιστρέψει και να καταστρέψει τα έγγραφα των κατηγοριών A και B και, εξάλλου, αποκαλύπτει την πρόθεση της Επιτροπής να αποσφραγίσει τον φάκελο που περιέχει τα έγγραφα της κατηγορίας A.

- 77 Συναφώς, οι αιτούσες διευκρινίζουν ότι τα δύο έγγραφα της κατηγορίας A και οι χειρόγραφες σημειώσεις της κατηγορίας B καλύπτονται από το επαγγελματικό απόρρητο, δεδομένου ότι αποτελούν άμεσο αποτέλεσμα του προγράμματος τήρησης του δικαίου του ανταγωνισμού που κατάρτισαν οι αιτούσες με τη συνδρομή εξωτερικών συμβούλων.
- 78 Διευκρινίζοντας, εν συνεχεία, τα επιχειρήματά τους για κάθε επίμαχο έγγραφο, οι αιτούσες υποστηρίζουν, πρώτον, ότι το υπόμνημα που αποτελεί τη βάση για τα δύο έγγραφα της κατηγορίας A πρέπει να θεωρηθεί ως γραπτό υπόβαθρο μιας τηλεφωνικής συνομιλίας με έναν εξωτερικό σύμβουλο, όπως επιβεβαιώνει, μεταξύ άλλων, η χειρόγραφη αναφορά του ονόματος του εν λόγω δικηγόρου στο ένα από τα δύο αντίγραφα του εν λόγω υπομνήματος.
- 79 Εν συνεχεία, κατά τις αιτούσες, οι χειρόγραφες σημειώσεις της κατηγορίας B καλύπτονται επίσης από το επαγγελματικό απόρρητο, κατά το μέτρο που οι εν λόγω σημειώσεις χρησίμευσαν για την κατάρτιση των σημειώσεων της κατηγορίας A, οι οποίες αποτελούν αντικείμενο προστασίας.
- 80 Τέλος, όσον αφορά τις επιστολές μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της κατηγορίας B, οι αιτούσες υπογραμμίζουν ότι οι εν λόγω επιστολές εμπίπτουν στην αλληλογραφία μεταξύ του γενικού διευθυντή της Akzo Chemicals και ενός μέλους της νομικής υπηρεσίας της Akzo Nobel. Ο τελευταίος είναι δικηγόρος, εγγεγραμμένος στον Δικηγορικό Σύλλογο Ολλανδίας, ο οποίος υπόκειται σε δεοντολογικές υποχρεώσεις όσον αφορά την ανεξαρτησία και την τήρηση των κανόνων του δικηγορικού συλλόγου που είναι παρεμφερείς με εκείνες στις οποίες υπόκειται ένας εξωτερικός δικηγόρος. Οι εν λόγω κανόνες υπερισχύουν του καθήκοντος πίστεως του ως άνω δικηγόρου έναντι του εργοδότη του. Συναφώς, οι αιτούσες συμφωνούν

ότι η κοινοτική νομολογία δεν αναγνωρίζει, επί του παρόντος, ότι οι εργασίες των νομικών συμβούλων επιχειρήσεων προστατεύονται από το επαγγελματικό απόρρητο, αλλά παρά ταύτα θεωρούν, κατ' ουσίαν, ότι, από την έκδοση της απόφασης AM & S κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσας στη σκέψη 66, έχουν λάβει χώρα πολλές μεταβολές των κανόνων δεοντολογίας των κρατών μελών, οι οποίες κατατείνουν, ιδίως, στο να επεκταθεί στη δραστηριότητα ορισμένων νομικών συμβούλων επιχειρήσεων η προστασία που παρέχεται από το επαγγελματικό απόρρητο. Επίσης, οι αιτούσες στηρίζονται, κατ' αναλογία, στην απόφαση του Πρωτοδικείου της 7ης Δεκεμβρίου 1999, T-92/98, Interporc κατά Επιτροπής (Συλλογή 1999, σ. Π-3521, σκέψη 41), με την οποία το Πρωτοδικείο έκρινε ότι η αλληλογραφία μεταξύ της νομικής υπηρεσίας της Επιτροπής και των διαφόρων γενικών διευθύνσεών της δεν μπορούσε να αποκαλυφθεί. Επιπλέον, οι αιτούσες υπογραμμίζουν ότι ο περιορισμός της παρεχόμενης από το επαγγελματικό απόρρητο προστασίας όσον αφορά την επικοινωνία με εξωτερικούς συμβούλους και μόνον συνιστά παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων και θίγει, στο πλαίσιο του εκσυγχρονισμού του δικαίου του ανταγωνισμού, την εκτίμηση, εκ μέρους των επιχειρήσεων, του συμβατού των ενεργειών τους με το δίκαιο του ανταγωνισμού. Τέλος, οι αιτούσες επισημαίνουν ότι οι επίμαχες ανακοινώσεις αντηλλάγησαν μεταξύ δύο προσώπων που βρίσκονταν, αντιστοίχως, στο Ηνωμένο Βασίλειο και στις Κάτω Χώρες, ήτοι σε δύο κράτη τα οποία αναγνωρίζουν ότι η επικοινωνία με τους νομικούς συμβούλους επιχειρήσεων προστατεύεται από το επαγγελματικό απόρρητο όταν οι ως άνω νομικοί σύμβουλοι είναι εγγεγραμμένοι σε έναν δικηγορικό σύλλογο.

- 81 Τέλος, με τον τρίτο ισχυρισμό τους, οι αιτούσες προβάλλουν ότι η απόφαση της 8ης Μαΐου 2003 προσβάλλει τα θεμελιώδη δικαιώματα επί των οποίων στηρίζεται το επαγγελματικό απόρρητο, ήτοι τα δικαιώματα άμυνας, τον σεβασμό της ιδιωτικής ζωής και την ελευθερία εκφράσεως, όπως προσδιορίζονται στη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.
- 82 Η Επιτροπή αντιτίθεται στο σύνολο των ως άνω επιχειρημάτων και θεωρεί ότι κανένας από τους ισχυρισμούς που προέβηλαν οι αιτούσες δεν ανταποκρίνεται στην προϋπόθεση όσον αφορά το *fumus boni juris*.
- 83 Έτσι, η Επιτροπή αμφισβητεί τον πρώτο ισχυρισμό των αιτουσών, σύμφωνα με τον οποίο η Επιτροπή παραβίασε τις διαδικαστικές αρχές που έχουν εφαρμογή όταν οι επιχειρήσεις ισχυρίζονται ότι ορισμένα έγγραφα προστατεύονται από το επαγγελ-

ματικό απόρρητο. Εκ προοιμίου, η Επιτροπή επισημαίνει ότι η διαδικασία που προσδιορίζεται στην απόφαση AM & S κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα στη σκέψη 66, δεν έχει απόλυτη αξία και δεν απαιτεί, όταν μια επιχείρηση επικαλείται το επαγγελματικό απόρρητο, να υποχρεούται η Επιτροπή, αφενός, να απόσχει από τη λήψη αντιγράφου των επίμαχων εγγράφων και, αφετέρου, να διατάξει εκ νέου να της ανακοινωθούν τα εν λόγω έγγραφα. Πάντοτε εκ προοιμίου, η Επιτροπή αμφισβητεί τον ισχυρισμό των αιτουσών ότι οι υπάλληλοι της Επιτροπής, κατά τη διάρκεια του ελέγχου, έλαβαν στην κατοχή τους τα επίμαχα έγγραφα και συζήτησαν μεταξύ τους σχετικά με τα έγγραφα αυτά επί αρκετά λεπτά.

- 84 Εν συνεχεία, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η λήψη συντηρητικών μέτρων προκειμένου να διασφαλιστεί ότι τα έγγραφα δεν θα καταστραφούν δεν αντιβαίνει στις αρχές που καθορίζονται στην απόφαση AM & S κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα στη σκέψη 66. Η λήψη τέτοιων μέτρων θα παρείχε στην Επιτροπή τη δυνατότητα να αποφύγει την προσφυγή στη συνδρομή των εθνικών αρχών προκειμένου οι τελευταίες να διατάξουν την προσκόμηση των σχετικών εγγράφων.
- 85 Τέλος, η Επιτροπή θεωρεί ότι, με το να επιφυλάξει διαφορετική μεταχείριση στα έγγραφα της κατηγορίας Α και στα έγγραφα της κατηγορίας Β, δεν παραβίασε την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων, καθόσον τα ως άνω έγγραφα δεν ήταν πανομοιότυπα.
- 86 Επίσης, η Επιτροπή θεωρεί ότι ο δεύτερος ισχυρισμός που προέβαλαν οι αιτούσες είναι προδήλως αβάσιμος.
- 87 Συναφώς, η Επιτροπή υποστηρίζει, πρώτον, ότι τα δύο έγγραφα της κατηγορίας Α δεν καλύπτονται από το επαγγελματικό απόρρητο, κατά το μέτρο που πρόκειται για δύο αντίγραφα του ίδιου υπομνήματος τα οποία δεν περιέχουν ενδείξεις που να παρέχουν τη δυνατότητα να αποδειχθεί ότι το υπόμνημα αυτό συνετάγη στο πλαίσιο ή ενόψει της λήψεως μας γνωμοδοτήσεως από εξωτερικό σύμβουλο. Η μόνη σχετική ένδειξη συνίσταται σε μια χειρόγραφη αναφορά στο όνομα ενός δικηγόρου, η οποία περιλαμβάνεται στο ένα από τα δύο αντίγραφα και με την οποία αποδεικνύεται, το

πολύ, ότι έλαβε χώρα μια συνομιλία με τον ως άνω δικηγόρο σχετικά με το υπόμνημα αυτό. Ωστόσο, τα στοιχεία που παρέσχον οι αιτούσες είναι ανεπαρκή προκειμένου να αποδειχθεί, αφενός, ότι το επίμαχο υπόμνημα συντάχτη με σκοπό να ληφθεί μια γνωμοδότηση και, αφετέρου, ότι παρεσχέθη μια τέτοια γνωμοδότηση.

- 88 Εν πάση περιπτώσει, κατά τις αιτούσες, το υπόμνημα αντανακλά εσωτερικές συζητήσεις μεταξύ του γενικού διευθυντή της Akcros Chemicals και άλλων υπαλλήλων, οι οποίες έλαβαν χώρα στο πλαίσιο του προγράμματος τηρήσεως του δικαίου του ανταγωνισμού που καταρτίστηκε από τις αιτούσες. Επομένως, το εν λόγω υπόμνημα δεν αντανακλά συζητήσεις με έναν εξωτερικό σύμβουλο, σε αντίθεση με ό,τι απαιτεί η νομολογία (διάταξη του Πρωτοδικείου της 4ης Απριλίου 1990, T-30/89, Hilti κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. II-163, αποσπασματική δημοσίευση, σκέψη 18). Εξάλλου, κατά την Επιτροπή, το γεγονός ότι ένα έγγραφο συντάχτη στο πλαίσιο προγράμματος τηρήσεως του δικαίου του ανταγωνισμού δεν συνιστά επαρκές στοιχείο προκειμένου να καλυφθεί το εν λόγω έγγραφο από το επαγγελματικό απόρρητο, κατά το μέτρο που ένα τέτοιο πρόγραμμα, λόγω του εύρους του, υπερβαίνει την άσκηση των δικαιωμάτων άμυνας, τουλάχιστον ελλείψει της υπάρξεως έρευνας ή της κινήσεως διαδικασίας κατά της επιχειρήσεως. Επιπλέον, δεν αρκεί να έχει καταρτιστεί το έγγραφο βάσει οδηγιών ενός εξωτερικού συμβούλου στο πλαίσιο ενός τέτοιου προγράμματος προκειμένου να καλυφθεί το εν λόγω έγγραφο από το επαγγελματικό απόρρητο. Ολοκληρώνοντας τις διευκρινίσεις της σχετικά με το πρόγραμμα τηρήσεως του δικαίου του ανταγωνισμού που καταρτίστηκε από τις αιτούσες, η Επιτροπή υπογραμμίζει, πρώτον, ότι οι αιτούσες δεν υποστηρίζουν ότι το ως άνω πρόγραμμα μνημονεύεται στα έγγραφα της κατηγορίας A, δεύτερον, ότι τα έγγραφα που προσκόμισαν οι αιτούσες αποδεικνύουν ότι αυτές επιχείρησαν να εκτρέψουν το επαγγελματικό απόρρητο από τον σκοπό του και, τρίτον, ότι ουδέποτε έγινε επίκληση, κατά τη διάρκεια του ελέγχου της 12ης και 13ης Φεβρουαρίου 2003, της υπάρξεως του προγράμματος τηρήσεως του δικαίου του ανταγωνισμού.

- 89 Επίσης, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι οι χειρόγραφες σημειώσεις της κατηγορίας B δεν προστατεύονται από το επαγγελματικό απόρρητο, κατά το μέτρο που δεν δίδουν την εντύπωση ότι αποτελούν επικοινωνία με εξωτερικό δικηγόρο, δεν αναφέρουν την πρόθεση των αιτουσών να έχουν μια τέτοια επικοινωνία και δεν επαναλαμβάνουν το κείμενο ή το περιεχόμενο γραπτής επικοινωνίας με ανεξάρτητο δικηγόρο για την άσκηση των δικαιωμάτων άμυνας. Εξάλλου, η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι τίποτε δεν καταδεικνύει ότι τα εν λόγω έγγραφα έχουν σχέση με το πρόγραμμα

τηρήσεως του δικαίου του ανταγωνισμού που καταρτίστηκε από τις αιτούσες και ότι, εν πάση περιπτώσει, μια τέτοια σχέση δεν αρκεί για την προστασία των εν λόγω εγγράφων και, τέλος, ότι, κατά τις ίδιες τις αιτούσες, οι ως άνω σημειώσεις συντάχτηκαν προκειμένου να καταρτιστούν οι σημειώσεις της κατηγορίας A, οι οποίες δεν καλύπτονται από το επαγγελματικό απόρρητο.

90 Τέλος, όσον αφορά τις επιστολές μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της κατηγορίας B, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι οι εν λόγω επιστολές δεν καλύπτονται σαφώς από το επαγγελματικό απόρρητο, κατά το μέτρο που δεν αποτελούν επικοινωνία με ανεξάρτητο δικηγόρο, δεν αναφέρουν την πρόθεση να υπάρξει επικοινωνία με ανεξάρτητο δικηγόρο και, τέλος, δεν επαναλαμβάνουν το κείμενο ή το περιεχόμενο γραπτής επικοινωνίας με ανεξάρτητο δικηγόρο για την άσκηση των δικαιωμάτων άμυνας. Συναφώς, η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι στο κοινοτικό δίκαιο η αλληλογραφία με νομικούς συμβούλους επιχειρήσεων δεν καλύπτεται από το επαγγελματικό απόρρητο (απόφαση AM & S κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα στη σκέψη 66, σκέψη 24). Επιπλέον, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι από το περιεχόμενο των επίμαχων επιστολών μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου προκύπτει ότι ο νομικός σύμβουλος των αιτουσών δεν ενεργούσε ως δικηγόρος, αλλά ως μισθωτός.

91 Ειδικότερα, όσον αφορά το ζήτημα της προστασίας της αλληλογραφίας με δικηγόρους που απασχολούνται με πάγια αντιμισθία, η Επιτροπή παρατηρεί ότι γινόταν δεκτός ο ισχυρισμός των αιτουσών, τούτο θα δημιουργούσε διαφορετικά συστήματα στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, ανάλογα με το αν τα κράτη μέλη επιτρέπουν ή όχι στους νομικούς συμβούλους επιχειρήσεων να είναι μέλη ενός δικηγορικού συλλόγου. Επίσης, η Επιτροπή θεωρεί ότι οι αρχές που καθορίζονται στην απόφαση AM & S κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα στη σκέψη 66, δεν πρέπει να τροποποιηθούν, καθόσον, πρώτον, οι νομικοί σύμβουλοι επιχειρήσεων δεν απολαύουν της αυτής ανεξαρτησίας με τους εξωτερικούς δικηγόρους, δεύτερον, η νομολογία που απορρέει από την απόφαση Interporc κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα στη σκέψη 80, δεν δικαιολογείται από λόγους που έχουν σχέση με το επαγγελματικό απόρρητο και, τρίτον, η επέκταση του πεδίου εφαρμογής του επαγγελματικού απορρήτου θα οδηγούσε σε καταχρήσεις. Τέλος, η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι η ηυξημένη ανάγκη, για τις επιχειρήσεις, να αξιολογούν οι ίδιες το συμβατό των πράξεών τους με το δίκαιο του ανταγωνισμού λόγω του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ L 1, σ. 1), δεν έχει επίπτωση επί των ζητημάτων σχετικά με το επαγγελματικό απόρρητο. Συγκεκριμένα, τέτοιες εκτιμήσεις εντείνονται σε σχέση ιδίως με την εφαρμογή του άρθρου 81, παράγραφος 3, ΕΚ, ενώ ζητήματα που συνδέονται με το επαγγελματικό απόρρητο ανακύ-

πουν συνήθως σε σχέση με την εφαρμογή των άρθρων 81, παράγραφος 1, ΕΚ και 82 ΕΚ.

- 92 Τρίτον, η Επιτροπή θεωρεί ότι είναι αβάσιμος ο τελευταίος ισχυρισμός των αιτουσών, σύμφωνα με τον οποίο η Επιτροπή προσέβαλε τα θεμελιώδη δικαιώματα επί των οποίων στηρίζεται το επαγγελματικό απόρρητο. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή εκτιμά ότι οι αιτούσες δεν απέδειξαν την ύπαρξη συνδέσμου μεταξύ των θεμελιωδών δικαιωμάτων που επικαλέστηκαν και της προσαπτόμενης προσβολής και ότι, εν πάση περιπτώσει, τα δικαιώματα άμυνας των αιτουσών δεν προσβλήθηκαν, δεδομένου ότι η Επιτροπή ακολούθησε μια διαδικασία που ήταν καθ' όλα σύμφωνη με τις αρχές που καθορίζονται στην απόφαση AM & S κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα στη σκέψη 66. Τέλος, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, στην οποία παραπέμπουν οι αιτούσες με την αίτησή τους, δεν αναφέρεται, σε αντίθεση με ό,τι υποστηρίζουν οι αιτούσες, στην προστασία της ιδιωτικής ζωής.

Εκτίμηση του δικάζοντος κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή

- 93 Εν προκειμένω, ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής εκτιμά ότι πρέπει να εξεταστεί, κατ' αρχάς, ο δεύτερος ισχυρισμός, καθόσον αυτός αφορά τα έγγραφα της κατηγορίας Α, εν συνεχεία, ο ίδιος ισχυρισμός, καθόσον αυτός αφορά τα έγγραφα της κατηγορίας Β, και, τέλος, ο πρώτος ισχυρισμός.

— Δεύτερος ισχυρισμός, αντλούμενος από παραβίαση του επαγγελματικού απορρήτου, καθόσον αυτός αφορά τα έγγραφα της κατηγορίας Α

- 94 Με τον δεύτερο ισχυρισμό τους, οι αιτούσες υποστηρίζουν ότι η απόφαση της 8ης Μαΐου 2003 παραβίασε το επαγγελματικό απόρρητο το οποίο καλύπτει, κατά τις αιτούσες, τα έγγραφα της κατηγορίας Α.

- 95 Συναφώς, πρέπει να υπομνηστεί, πρώτον, ότι ο κανονισμός 17 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι προστατεύει τον εμπιστευτικό χαρακτήρα της αλληλογραφίας μεταξύ δικηγόρων και πελατών, υπό την προϋπόθεση ότι, αφενός, πρόκειται για αλληλογραφία ανταλασσομένη στο πλαίσιο και προς το συμφέρον του δικαιώματος άμυνας του πελάτη και, αφετέρου, προέρχεται από ανεξάρτητους δικηγόρους, ήτοι από δικηγόρους που δεν συνδέονται με τον πελάτη με εργασιακή σχέση (απόφαση AM & S κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα στη σκέψη 66, σκέψη 21).
- 96 Επίσης, πρέπει να υπομνηστεί ότι η αρχή της προστασίας της αλληλογραφίας μεταξύ δικηγόρου και πελάτη πρέπει, ενόψει του σκοπού της, να θεωρηθεί ότι επεκτείνεται και στα εσωτερικά έγγραφα που περιορίζονται να επαναλάβουν το κείμενο ή το περιεχόμενο της εν λόγω αλληλογραφίας (διάταξη Hilti κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα στη σκέψη 88, σκέψη 18).
- 97 Εν προκειμένω, οι αιτούσες δεν υποστηρίζουν ότι τα έγγραφα της κατηγορίας A συνιστούν, αυτά καθ' εαυτά, αλληλογραφία με εξωτερικό δικηγόρο ή έγγραφο το οποίο επαναλαμβάνει το κείμενο ή το περιεχόμενο τέτοιας αλληλογραφίας. Αντιθέτως, οι αιτούσες υποστηρίζουν ότι τα δύο επίμαχα έγγραφα αποτελούν υπομνήματα τα οποία συντάχθηκαν με σκοπό την παροχή συμβουλών από δικηγόρο μέσω τηλεφωνικής επικοινωνίας.
- 98 Ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής εκτιμά ότι ο ισχυρισμός που προέβαλαν οι αιτούσες θέτει πολύ σημαντικά και περίπλοκα ζητήματα, τα οποία αφορούν την ενδεχόμενη ανάγκη να επεκταθεί, σε ορισμένο βαθμό, το πεδίο εφαρμογής του επαγγελματικού απορρήτου, όπως αυτό οριοθετείται σήμερα από τη νομολογία.
- 99 Συγκεκριμένα, πρέπει να υπομνηστεί, πρώτον, ότι, κατά πάγια νομολογία, ο σεβασμός των δικαιωμάτων άμυνας σε κάθε διαδικασία που μπορεί να καταλήξει στην επιβολή κυρώσεων, ιδίως προστίμων ή χρηματικών ποινών, αποτελεί θεμελιώδη αρχή του κοινοτικού δικαίου, που πρέπει να τηρείται ακόμη και αν πρόκειται για διαδικασία διοικητικού χαρακτήρα (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση του Δικαστηρίου

της 15ης Οκτωβρίου 2002, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P έως C-252/99 P και C-254/99 P, Limburgse Vinyl Maatschappij κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. I-8375, σκέψη 85, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Μαΐου 1998, T-348/94, Enso Española κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-1875, σκέψη 80).

- 100 Δεύτερον, η προστασία του εμπιστευτικού χαρακτήρα της αλληλογραφίας μεταξύ δικηγόρων και πελατών αποτελεί αναγκαίο συμπλήρωμα της πλήρους ασκήσεως των δικαιωμάτων άμυνας, στη διασφάλιση της οποίας αποβλέπει ο ίδιος ο κανονισμός 17, ιδίως με την ενδέκατη αιτιολογική σκέψη του και με τις διατάξεις του άρθρου 19 (απόφαση AM & S κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα στη σκέψη 66, σκέψη 23).
- 101 Τρίτον, το επαγγελματικό απόρρητο συνδέεται αναπόσπαστα με την αντίληψη περί του ρόλου του δικηγόρου, ως συμβάλλοντος στην απονομή της δικαιοσύνης και καλουμένου να παράσχει, με κάθε ανεξαρτησία και χάριν του προέχοντος συμφέροντος αυτής, τη νομική προστασία που χρειάζεται ο πελάτης (απόφαση AM & S κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα στη σκέψη 66, σκέψη 24).
- 102 Πάντως, για να είναι σε θέση ο δικηγόρος να ασκήσει, κατά τρόπο αποτελεσματικό και λυσιτελή, τον ρόλο του ως συμβάλλοντος στην απονομή της δικαιοσύνης και στην παροχή νομικής προστασίας με σκοπό την πλήρη άσκηση των δικαιωμάτων άμυνας, μπορεί να αποδειχθεί αναγκαίο, υπό ορισμένες περιστάσεις, να καταρτίσει ο πελάτης του έγγραφα εργασίας ή συνοπτικά έγγραφα, προκειμένου ιδίως να συγκεντρώσει τα πληροφοριακά στοιχεία που είναι χρήσιμα, αν όχι απαραίτητα, για να αντιληφθεί ο δικηγόρος αυτός το πλαίσιο, τη φύση και το περιεχόμενο των πραγματικών περιστατικών σε σχέση με τα οποία ζητείται η συνδρομή του. Επιπλέον, η κατάρτιση τέτοιων εγγράφων μπορεί να αποδειχθεί ιδιαίτερα αναγκαία σε υποθέσεις που περιέχουν πολυάριθμα και περίπλοκα πληροφοριακά στοιχεία, πράγμα που συμβαίνει, μεταξύ άλλων, όσον αφορά τις διαδικασίες που αποσκοπούν στην επιβολή κυρώσεων λόγω παραβάσεων των άρθρων 81 ΕΚ και 82 ΕΚ.
- 103 Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να υπομνηστεί ότι, ναι μεν ο κανονισμός 17 παρέχει στην Επιτροπή ευρείες ελεγκτικές εξουσίες και επιβάλλει στις επιχειρήσεις την υποχρέωση να συνεργάζονται για την εφαρμογή των μέτρων που λαμβάνονται κατά τη διεξαγωγή της έρευνας, εκείνο όμως που έχει σημασία είναι να αποφεύγεται το ενδεχόμενο ανεπανόρθωτης προσβολής των δικαιωμάτων άμυνας στο πλαίσιο της προκαταρ-

πτικής έρευνας, στην οποία εμπίπτει, μεταξύ άλλων, ο έλεγχος και η οποία μπορεί να έχει καθοριστικό χαρακτήρα για την απόδειξη παρανόμων ενεργειών των επιχειρήσεων που μπορούν να επισύρουν την ευθύνη τους (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 21ης Σεπτεμβρίου 1989, 46/87 και 227/88, Hoechst κατά Επιτροπής, Συλλογή 1989, σ. 2859, σκέψη 15, και της 18ης Οκτωβρίου 1989, 374/87, Orkem κατά Επιτροπής, Συλλογή 1989, σ. 3283, σκέψη 33).

- 104 Πάντως, αν η Επιτροπή, στο πλαίσιο των ελέγχων που διατάσσονται κατ' εφαρμογήν του άρθρου 14, παράγραφος 3, του κανονισμού 17, μπορούσε να λάβει αντίγραφο των εγγράφων εργασίας ή των συνοπτικών εγγράφων που καταρτίστηκαν από μια επιχείρηση με μόνο σκοπό την άσκηση των δικαιωμάτων άμυνας εκ μέρους του δικηγόρου της, τούτο θα είχε ως συνέπεια, εκ πρώτης όψεως, την ανεπανόρθωτη προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας της εν λόγω επιχειρήσεως, δεδομένου ότι η Επιτροπή θα διέθετε στοιχεία ικανά να της παράσχουν άμεση πληροφόρηση σχετικά με την υπερασπιστική τακτική που μπορεί να υιοθετήσει η επίμαχη επιχείρηση. Επομένως, πρέπει να συναχθεί ότι τέτοια έγγραφα μπορούν να καλύπτονται από το επαγγελματικό απόρρητο.
- 105 Κατά συνέπεια, πρέπει να εξεταστεί αν, εν προκειμένω, τα έγγραφα της κατηγορίας Α δύνανται να εμπίπτουν σε μια τέτοια κατηγορία.
- 106 Συναφώς, οι αιτούσες υπογραμμίζουν ότι οι δακτυλογραφημένες σημειώσεις της κατηγορίας Α συντάχθηκαν στο πλαίσιο προγράμματος τηρήσεως του δικαίου του ανταγωνισμού το οποίο εκπονήθηκε από ένα εξωτερικό δικηγορικό γραφείο. Ειδικότερα, οι σημειώσεις της κατηγορίας Α συντάχθηκαν από τον γενικό διευθυντή της Akros Chemicals με βάση συζητήσεις με υφιστάμενους του, διαβιβάστηκαν αρχικά στον προϊστάμενό του και εν συνεχεία, τελικά, συζητήθηκαν με τον εξωτερικό σύμβουλο των αιτουσών.
- 107 Ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής εκτιμά, κατά το στάδιο αυτό, ότι, όπως υπογράμμισε η Επιτροπή, μόνη η ύπαρξη ενός προγράμματος τηρήσεως του δικαίου του ανταγωνισμού, το οποίο εκπονήθηκε από εξωτερικούς

δικηγόρους, δεν αρκεί, εκ πρώτης όψεως, για να αποδειχθεί ότι έγγραφο που καταρτίστηκε στο πλαίσιο ενός τέτοιου προγράμματος καλύπτεται από το επαγγελματικό απόρρητο. Συγκεκριμένα, τα εν λόγω προγράμματα, λόγω του εύρους τους, περιλαμβάνουν ενέργειες που συχνά υπερβαίνουν ευρέως την άσκηση των δικαιωμάτων άμυνας.

- 108 Κατόπιν της ως άνω διευκρίνισης, ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής εκτιμά παρά ταύτα ότι, εν προκειμένω, δεν μπορεί να αποκλειστεί, εκ πρώτης όψεως, να συντάχθηκαν όντως οι δακτυλογραφημένες σημειώσεις της κατηγορίας Α, λόγω άλλων στοιχείων, με μόνο σκοπό τη λήψη νομικών συμβουλών από τον δικηγόρο των αιτουσών και στο πλαίσιο της ασκήσεως των δικαιωμάτων άμυνας.
- 109 Συγκεκριμένα, πρώτον, μετά την περάτωση της εξετάσεως των σημειώσεων της κατηγορίας Α, ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής διαπίστωσε ότι, λαμβανομένου υπόψη του περιεχομένου τους, τα εν λόγω έγγραφα είχαν, εκ πρώτης όψεως, ως οιονεί μοναδικό αντικείμενο τη συγκέντρωση πληροφοριών που μπορούν να ανακοινωθούν σε έναν δικηγόρο προκειμένου να παράσχει τη συνδρομή του επί ζητημάτων που αφορούν την ενδεχόμενη εφαρμογή των άρθρων 81 ΕΚ και 82 ΕΚ. Έτσι, από την πρώτη φράση των εν λόγω σημειώσεων προκύπτει σαφώς ότι ο γενικός διευθυντής της Akcros Chemicals είχε την πρόθεση να συγκεντρώσει, στα έγγραφα της κατηγορίας Α, πληροφοριακά στοιχεία σχετικά με διάφορα ζητήματα δικαίου του ανταγωνισμού. Εξάλλου, λόγω του περιεχομένου τους και λόγω του πλαισίου στο οποίο εντάσσονται οι εν λόγω σημειώσεις, υπάρχουν σοβαρές αμφιβολίες ως προς το ενδεχόμενο να συντάχθηκαν οι σημειώσεις αυτές για άλλο σκοπό από τη μεταγενέστερη προσφυγή σε δικηγόρο για την παροχή συμβουλών. Επιπλέον, έστω και αν, κατά το στάδιο αυτό, από το περιεχόμενο των ως άνω εγγράφων δεν προκύπτει με απόλυτη βεβαιότητα ότι τα έγγραφα αυτά συντάχθηκαν με μόνο σκοπό την παροχή συμβουλών από δικηγόρο, ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής εκτιμά, ωστόσο, ότι η έλλειψη ρητής αναφοράς, στις ως άνω σημειώσεις, στην αναζήτηση της παροχής νομικής βοήθειας δεν συνιστά, εν προκειμένω, επαρκή λόγο για να αποκλειστεί πλήρως το ενδεχόμενο ο λόγος συντάξεως των σημειώσεων αυτών να ήταν όντως η αναζήτηση της παροχής νομικής βοήθειας.
- 110 Δεύτερον, οι αιτούσες κατέθεσαν ενώπιον του δικάζοντος κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή τα πρακτικά μιας τηλεφωνικής συνομιλίας τα οποία συνέταξε ένας από τους δικηγόρους των αιτουσών εντός της ημέρας κατά την οποία έλαβε χώρα η εν λόγω συνομιλία. Δεδομένου ότι τα εν λόγω πρακτικά, αυτά καθ'

εαυτά, μπορούν να προστατεύονται από το επαγγελματικό απόρρητο, δεν ανακοινώθηκαν στην Επιτροπή. Ωστόσο, τα εν λόγω πρακτικά δίδουν την εντύπωση ότι ορισμένα σημεία της συζητήσεως που έλαβε χώρα αφορούσαν όντως, εκ πρώτης όψεως, πληροφοριακά στοιχεία τα οποία περιέχονται στα έγγραφα της κατηγορίας A.

- 111 Τρίτον, ένα από τα δύο αντίγραφα του υπομνήματος της κατηγορίας A περιλαμβάνει χειρόγραφες σημειώσεις στις οποίες μνημονεύεται το όνομα του συμβούλου των αιτουσών και κατατείνει στο να καταδειχθεί ότι όντως διεξήχθη μια τηλεφωνική συνομιλία με τον τελευταίο κατά την ημέρα που αυτός συνέταξε τα πρακτικά της τηλεφωνικής συνομιλίας του που αναφέρεται στην προηγούμενη σκέψη.
- 112 Κατά συνέπεια, υπό τις περιστάσεις της παρούσας υποθέσεως, ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής εκτιμά ότι τα ως άνω στοιχεία κατατείνουν στην επιβεβαίωση του ενδεχομένου να έχουν συνταχθεί οι σημειώσεις της κατηγορίας A με μόνο σκοπό την παροχή συνδρομής από δικηγόρο.
- 113 Τέλος, όσον αφορά την προϋπόθεση σχετικά με την άσκηση των δικαιωμάτων άμυνας, από την εξέταση των εγγράφων της κατηγορίας A προκύπτει ότι τα εν λόγω έγγραφα αφορούν πραγματικά περιστατικά τα οποία μπορούν, εκ πρώτης όψεως, να δικαιολογήσουν την προσφυγή σε δικηγόρο για την παροχή συμβουλών και να παρουσιάζουν συνάφεια είτε με την έρευνα που διεξάγεται από την Επιτροπή είτε με άλλες έρευνες τη διεξαγωγή των οποίων μπορούσαν ευλόγως να φοβούνται ή να προβλέπουν οι αιτούσες και ενόψει των οποίων οι αιτούσες είχαν την πρόθεση να καταρτίσουν μια στρατηγική και να προετοιμάσουν εκ των προτέρων, εφόσον παρίσταται αναγκαίο, την άσκηση των δικαιωμάτων τους άμυνας. Ωστόσο, εξακολουθεί να είναι αναγκαίο, εκ πρώτης όψεως, για την εξέταση του παρόντος ισχυρισμού, να διευκρινιστούν οι ακριβείς προϋποθέσεις υπό τις οποίες τέτοια έγγραφα μπορούν να αποτελούν, ιδίως από χρονική και ουσιαστική άποψη, μέσο ασκήσεως των δικαιωμάτων άμυνας.
- 114 Κατά συνέπεια, από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι ο δεύτερος ισχυρισμός που προέβαλαν οι αιτούσες, καθόσον αυτός αφορά τα έγγραφα της κατηγορίας A, θέτει πολλά λεπτά ζητήματα αρχής τα οποία απαιτούν ενδελεχή εξέταση στην κύρια δίκη και ότι, επομένως, ο εν λόγω ισχυρισμός δεν είναι, κατά το στάδιο αυτό, προδήλως αβάσιμος.

— Δεύτερος ισχυρισμός, αντλούμενος από παραβίαση του επαγγελματικού απορρήτου, καθόσον αυτός αφορά τα έγγραφα της κατηγορίας Β.

- 115 Όπως μνημονεύθηκε ανωτέρω στις σκέψεις 9 και 10, τα έγγραφα της κατηγορίας Β αποτελούνται, αφενός, από χειρόγραφες σημειώσεις οι οποίες, κατά τις αιτούσες, ελήφθησαν με σκοπό να συνταχθούν οι σημειώσεις της κατηγορίας Α και, αφετέρου, από επιστολές μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου. Τα τρία αυτά έγγραφα πρέπει να εξεταστούν υπό το πρίσμα του δευτέρου ισχυρισμού τον οποίο προέβαλαν οι αιτούσες και με τον οποίο προβάλλεται παραβίαση του επαγγελματικού απορρήτου από την Επιτροπή.
- 116 Όσον αφορά, πρώτον, τις χειρόγραφες σημειώσεις της κατηγορίας Β, καθίσταται φανερό, βάσει συγκρίσεως με τις δακτυλογραφημένες σημειώσεις της κατηγορίας Α, ότι αμφότερες οι ως άνω σημειώσεις έχουν την ίδια συνολική διάρθρωση. Εξάλλου, οι εν λόγω σημειώσεις περιέχουν, επί της ουσίας, πολλά κοινά σημεία. Επομένως, δεν μπορεί να αποκλειστεί, εκ πρώτης όψεως, οι χειρόγραφες σημειώσεις της κατηγορίας Β, όπως και οι σημειώσεις της κατηγορίας Α, να μην είχαν συνταχθεί εάν ο συντάκτης τους δεν είχε την πρόθεση να συμβουλευθεί, όσον αφορά το περιεχόμενό τους, έναν δικηγόρο. Επομένως, ο δεύτερος ισχυρισμός των αιτουσών, καθόσον αυτός αφορά τις χειρόγραφες σημειώσεις της κατηγορίας Β, δεν είναι παντελώς αβάσιμος.
- 117 Τέλος, πρέπει να εξεταστούν οι δύο επιστολές μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της κατηγορίας Β, οι οποίες αντηλλάγησαν μεταξύ του γενικού διευθυντή της Akcros Chemicals και του συντονιστή της Akzo Nobel για το δίκαιο του ανταγωνισμού.
- 118 Συναφώς, πρέπει να υπομνηστεί ότι, κατ' εφαρμογήν των αρχών που διατυπώθηκαν στην απόφαση AM & S κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα στη σκέψη 66, η προσασία που παρέχεται από το κοινοτικό δίκαιο, ιδίως στο πλαίσιο του κανονισμού 17, στην αλληλογραφία μεταξύ δικηγόρων και πελατών εφαρμόζεται μόνον υπό την προϋπόθεση ότι οι εν λόγω δικηγόροι είναι ανεξάρτητοι, ήτοι δεν συνδέονται με τον πελάτη με εργασιακή σχέση (απόφαση AM & S κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα στη σκέψη 66, σκέψη 21).

- 119 Εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι οι επίμαχες επιστολές μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου αντηλλάγησαν μεταξύ του γενικού διευθυντή της Akzo Chemicals και ενός δικηγόρου που απασχολείται με πάγια αντιμυσθία στην Akzo Nobel. Επομένως, βάσει της αποφάσεως AM & S κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσας στη σκέψη 66, η αλληλογραφία αυτή δεν καλύπτεται, κατ' αρχήν, από το επαγγελματικό απόρρητο.
- 120 Ωστόσο, ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής εκτιμά ότι τα επιχειρήματα που προέβησαν οι αιτούσες και τα παρεμβαίνοντα θέτουν ένα ζήτημα αρχής το οποίο αξίζει όλως ιδιαίτερας προσοχής και το οποίο δεν μπορεί να επιλυθεί στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.
- 121 Συγκεκριμένα, αφενός, όπως υπογραμμίζει η Επιτροπή, τα κράτη μέλη δεν αναγνωρίζουν ομόφωνα την αρχή ότι η αλληλογραφία που ανταλλάσσεται με νομικούς συμβούλους επιχειρήσεων πρέπει να καλύπτεται από το επαγγελματικό απόρρητο. Επιπλέον, όπως επίσης τονίζει η Επιτροπή, είναι αναγκαίο να αποφευχθεί το ενδεχόμενο μια επέκταση του επαγγελματικού απορρήτου να μπορεί να διευκολύνει καταχρήσεις οι οποίες θα καθιστούσαν δυνατή την απόκρυψη των αποδείξεων που στοιχειοθετούν παράβαση των κανόνων της Συνθήκης περί ανταγωνισμού και θα εμπόδιζαν, κατά συνέπεια, την Επιτροπή να εκπληρώσει την αποστολή της που συνίσταται στη διασφάλιση της τηρήσεως των εν λόγω κανόνων.
- 122 Ωστόσο, αφετέρου, η λύση που προκρίθηκε στο πλαίσιο της αποφάσεως AM & S κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσας στη σκέψη 66, στηρίζεται, μεταξύ άλλων, σε μια ερμηνεία των αρχών που είναι κοινές στα κράτη μέλη η οποία χρονολογείται από το 1982. Επομένως, πρέπει να προσδιοριστεί αν, στην παρούσα υπόθεση, οι αιτούσες και τα παρεμβαίνοντα επικαλέστηκαν σοβαρά στοιχεία τα οποία είναι ικανά να αποδείξουν ότι, λαμβανομένης υπόψη της εξελίξεως του κοινοτικού δικαίου και της έννομης τάξεως των κρατών μελών από την έκδοση της αποφάσεως AM & S κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσας στη σκέψη 66, δεν μπορεί να αποκλειστεί το ενδεχόμενο να πρέπει να επεκταθεί, σήμερα, η προστασία του επαγγελματικού απορρήτου και στην αλληλογραφία που ανταλλάσσεται με έναν δικηγόρο ο οποίος απασχολείται με πάγια αντιμυσθία σε μια επιχείρηση.

- 123 Ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής εκτιμά ότι, εν προκειμένω, προβλήθηκαν επιχειρήματα τα οποία βαίνουν προς αυτήν την κατεύθυνση και ότι τα εν λόγω επιχειρήματα δεν είναι παντελώς αβάσιμα.
- 124 Συγκεκριμένα, πρώτον, οι αιτούσες, το Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten και η ECLA προσκόμισαν στοιχεία τα οποία κατατείνουν στο να αποδειχθεί ότι, από το 1982, πολλά κράτη μέλη θέσπισαν κανόνες που αποσκοπούν στην προστασία της αλληλογραφίας που ανταλλάσσεται με έναν νομικό σύμβουλο ο οποίος απασχολείται με πάγια αντιμισθία σε μια επιχείρηση, εφόσον αυτός υπόκειται σε ορισμένους κανόνες δεοντολογίας. Τούτο συμβαίνει, μεταξύ άλλων, στο Βέλγιο και στις Κάτω Χώρες. Επιπλέον, κατά τη συνεδρίαση, η ECLA ανέφερε ότι, στην πλειονότητα των κρατών μελών, η αλληλογραφία που ανταλλάσσεται με νομικούς συμβούλους επιχειρήσεων οι οποίοι υπόκεινται σε ιδιαίτερους κανόνες δεοντολογίας προστατεύεται από το επαγγελματικό απόρρητο. Απεναντίας, η Επιτροπή υποστήριξε, με τις παρατηρήσεις της, ότι μόνο σε μια μειοψηφία κρατών μελών καλύπτεται από το επαγγελματικό απόρρητο η αλληλογραφία με νομικούς συμβούλους επιχειρήσεων.
- 125 Χωρίς να είναι δυνατό, κατά το στάδιο αυτό, να εξακριβωθούν και να αναλυθούν πλήρως και λεπτομερώς τα στοιχεία που προσκόμισαν οι αιτούσες και τα παρεμβαίνοντα, τα εν λόγω στοιχεία, ωστόσο, δίδουν την εντύπωση, εκ πρώτης όψεως, ότι είναι ικανά να αποδείξουν ότι ο ρόλος των ανεξάρτητων δικηγόρων ως συμβαλλόντων στην απονομή της δικαιοσύνης, ο οποίος αποδείχθηκε καθοριστικός για την αναγνώριση της προστασίας της αλληλογραφίας στην οποία συμμετέχουν οι εν λόγω δικηγόροι (απόφαση AM & S κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα στη σκέψη 66, σκέψη 24), ενδέχεται στο εξής να αναφέρεται, σε ορισμένο βαθμό, και σε ορισμένες κατηγορίες δικηγόρων οι οποίοι απασχολούνται με πάγια αντιμισθία σε επιχειρήσεις, όταν οι άνω δικηγόροι υπόκεινται σε αυστηρούς κανόνες δεοντολογίας.
- 126 Επομένως, τα ως άνω στοιχεία κατατείνουν στο να αποδειχθεί ότι, όλο και περισσότερο, στην έννομη τάξη των κρατών μελών και ενδεχομένως, κατά συνέπεια, στην κοινοτική έννομη τάξη, δεν συνάγεται ότι η σχέση εργασίας με την οποία ένας δικηγόρος συνδέεται με μια επιχείρηση θίγει πάντοτε και για λόγους αρχής την ανεξαρτησία που απαιτείται για την αποτελεσματική άσκηση του ρόλου του συμβάλλοντος στην απονομή της δικαιοσύνης εάν, εξάλλου, ο εν λόγω δικηγόρος δεσμεύεται από αυστηρούς κανόνες δεοντολογίας, οι οποίοι, εφόσον παρίσταται αναγκαίο, του επιβάλλουν ιδιαίτερες υποχρεώσεις που είναι συμφυείς με το λειτουργημά του.

- 127 Κατά συνέπεια, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι αιτούσες και τα παρεμβαίνοντα προέβαλαν επιχειρήματα τα οποία δεν είναι παντελώς αβάσιμα και τα οποία μπορούν να δικαιολογήσουν το να τεθεί εκ νέου το περίπλοκο ζήτημα των προ-υποθέσεων υπό τις οποίες η αλληλογραφία που ανταλλάσσεται με δικηγόρο ο οποίος απασχολείται με πάγια αντιμισθία σε μια επιχείρηση μπορεί, ενδεχομένως, να προστατεύεται από το επαγγελματικό απόρρητο, εφόσον ο δικηγόρος αυτός υπόκειται σε κανόνες δεοντολογίας ισοδύναμους με εκείνους που επιβάλλονται σε ανεξάρτητο δικηγόρο. Πάντως, στην παρούσα υπόθεση, οι αιτούσες υπεστήριξαν, κατά τη συνεδρίαση, χωρίς να αντικρουσθούν σαφώς επ' αυτού από την Επιτροπή, ότι ο δικηγόρος τον οποίο απασχολούσαν με πάγια αντιμισθία δεσμευόταν, ακριβώς, από επαγγελματικούς κανόνες ισοδύναμους με τους κανόνες που διέπουν τους ανεξάρτητους δικηγόρους που είναι μέλη του Δικηγορικού Συλλόγου Ολλανδίας
- 128 Επιπλέον, το ως άνω ζήτημα αρχής, δεν δίδει την εντύπωση, εκ πρώτης όψεως, ότι πρέπει να τεθεί εκποδών, κατά το στάδιο αυτό, λόγω του επιχειρήματος της Επιτροπής που αποσκοπεί στο να αποδειχθεί ότι η αναγνώριση του επαγγελματικού απορρήτου όσον αφορά την αλληλογραφία που ανταλλάσσεται με δικηγόρους οι οποίοι απασχολούνται με πάγια αντιμισθία θα δημιουργούσε διαφορετικά συστήματα στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, ανάλογα με το αν τα κράτη μέλη επιτρέπουν ή όχι στους νομικούς συμβούλους επιχειρήσεων να είναι μέλη ενός δικηγορικού συλλόγου.
- 129 Το περίπλοκο αυτό ζήτημα πρέπει όντως να αποτελέσει αντικείμενο ενδεδειγμένης εξετάσεως με γνώμονα, ιδίως, πρώτον, το ακριβές περιεχόμενο του δικαιώματος που θα αναγνωριζόταν, δεύτερον, τους κοινοτικούς και εθνικούς κανόνες που εφαρμόζονται επί των επαγγελμάτων του δικηγόρου και του νομικού συμβούλου επιχειρήσεων και, τρίτον, τις νομικής και πρακτικής φύσεως εναλλακτικές δυνατότητες που παρέχονται στις επιχειρήσεις οι οποίες είναι εγκατεστημένες στα κράτη μέλη και οι οποίες δεν επιτρέπουν στους νομικούς συμβούλους επιχειρήσεων να είναι μέλη ενός δικηγορικού συλλόγου.
- 130 Επομένως, πρέπει να συναχθεί ότι, εν προκειμένω, οι αιτούσες, με τον δεύτερο ισχυρισμό τους, έθεσαν ένα λεπτό ζήτημα αρχής, το οποίο απαιτεί περίπλοκη νομική ανάλυση, και ότι εναπόκειται στο Πρωτοδικείο να επιλύσει το εν λόγω ζήτημα όταν αποφανθεί επί της κύριας προσφυγής.

131 Πρέπει επίσης να εξεταστεί, στην παρούσα υπόθεση, ο πρώτος ισχυρισμός που προέβησαν οι αιτούσες.

— Πρώτος ισχυρισμός, αντλούμενος από παραβίαση των διαδικαστικών αρχών που διατυπώνονται στην απόφαση AM & S κατά Επιτροπής και από παράβαση του άρθρου 242 ΕΚ

132 Πρέπει να υπομνηστεί ότι, κατ' αρχήν, στην περίπτωση κατά την οποία μια επιχείρηση, που υποβάλλεται σε έλεγχο δυνάμει του άρθρου 14 του κανονισμού 17, αρνείται, επικαλούμενη το δικαίωμα προστασίας του εμπιστευτικού χαρακτήρα των σχέσεων μεταξύ δικηγόρου και πελάτη, να προσκομίσει, μεταξύ των επαγγελματικών εγγράφων που ζητεί η Επιτροπή, την αλληλογραφία μεταξύ αυτής και του δικηγόρου της, πρέπει εν πάση περιπτώσει να παράσχει στους εξουσιοδοτημένους εκπροσώπους της Επιτροπής, χωρίς εντούτοις να πρέπει να αποκαλύψει το περιεχόμενο της ανωτέρω αλληλογραφίας, χρήσιμα στοιχεία, ικανά να αποδείξουν ότι η εν λόγω αλληλογραφία συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις που δικαιολογούν την έννομη προστασία της. Αν η Επιτροπή θεωρήσει ότι τα ανωτέρω αποδεικτικά στοιχεία δεν είναι ικανοποιητικά, εναπόκειται στην Επιτροπή να διατάξει, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 14, παράγραφος 3, του κανονισμού 17, την προσκόμιση της επίδικης αλληλογραφίας και, εφόσον παρίσταται ανάγκη, να επιβάλει στην επιχείρηση πρόστιμο ή χρηματική ποινή, δυνάμει του αυτού κανονισμού, ως κύρωση της αρνήσεως της τελευταίας είτε να παράσχει τα συμπληρωματικά αποδεικτικά στοιχεία που η Επιτροπή θεωρεί ως απαραίτητα είτε να εμφανίσει την εν λόγω αλληλογραφία, που η Επιτροπή θεωρεί ότι δεν έχει προστατευόμενο από το δίκαιο εμπιστευτικό χαρακτήρα (απόφαση AM & S κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα στη σκέψη 66, σκέψεις 29 έως 31). Εν συνεχεία, η επιχείρηση που υπεβλήθη σε έλεγχο δύναται να ασκήσει προσφυγή ακυρώσεως κατά της αποφάσεως της Επιτροπής συνοδευόμενη, ενδεχομένως, από αίτηση για τη λήψη προσωρινών μέτρων βάσει των άρθρων 242 ΕΚ και 243 ΕΚ.

133 Οι υπομνησθείσες αρχές κατατείνουν στο να αποδειχθεί ότι, κατ' αρχήν, στην περίπτωση που, αφενός, οι εκπρόσωποι της επιχειρήσεως που υπεβλήθη σε έλεγχο προσκόμισαν χρήσιμα στοιχεία τα οποία είναι ικανά να αποδείξουν ότι ένα συγκεκριμένο έγγραφο προστατεύεται από το επαγγελματικό απόρρητο και στην περίπτωση που, αφετέρου, η Επιτροπή δεν έμεινε ικανοποιημένη από τις εν λόγω διευκρινίσεις, η Επιτροπή δεν έχει δικαίωμα, εκ πρώτης όψεως, να λάβει γνώση του σχετικού εγγράφου προτού εκδώσει απόφαση που παρέχει τη δυνατότητα στην επιχείρηση η οποία υπεβλήθη σε έλεγχο να προσφύγει ενώπιον του Πρωτοδικείου και, ενδεχομένως, ενώπιον του δικάζοντος κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή.

- 134 Αντιθέτως, το γεγονός και μόνον ότι μια επιχείρηση ισχυρίζεται ότι ένα έγγραφο προστατεύεται από το επαγγελματικό απόρρητο δεν αρκεί, εκ πρώτης όψεως, για να εμποδίσει την Επιτροπή να λάβει γνώση του εν λόγω εγγράφου εάν, επιπλέον, η επιχείρηση αυτή δεν παράσχει κανένα χρήσιμο στοιχείο, ικανό να αποδείξει ότι το ως άνω έγγραφο όντως προστατεύεται από το επαγγελματικό απόρρητο.
- 135 Εν προκειμένω, στην έκτη αιτιολογική σκέψη της αποφάσεως της 8ης Μαΐου 2003 εκτίθεται ότι, κατά την εξέταση των εγγράφων της κατηγορίας Α, οι εκπρόσωποι των αιτουσών, πρώτον, είχαν μια «λεπτομερή συζήτηση» με τους υπαλλήλους της Επιτροπής, δεύτερον, αναφέρθηκαν στην ύπαρξη χειρόγραφης αναφοράς στο όνομα ενός εξωτερικού δικηγόρου σε ένα από τα αντίγραφα των σημειώσεων αυτών και, τρίτον, υποστήριξαν ότι οι εν λόγω σημειώσεις είχαν καταρτιστεί με σκοπό τη λήψη νομικών συμβουλών. Οι διευκρινίσεις αυτές κατατείνουν στο να αποδειχθεί, εκ πρώτης όψεως, ότι οι αιτούσες παρέσχον χρήσιμα στοιχεία, ικανά να αποδείξουν ότι τα ως άνω έγγραφα έπρεπε να τύχουν προστασίας.
- 136 Εν συνεχεία, όσον αφορά τα έγγραφα της κατηγορίας Β, από την έβδομη αιτιολογική σκέψη της αποφάσεως της 8ης Μαΐου 2003 καθώς και από τις παρατηρήσεις της Επιτροπής προκύπτει ότι οι εκπρόσωποι των αιτουσών και οι υπάλληλοι της Επιτροπής είχαν επίσης μια «λεπτομερή συζήτηση» σχετικά με το περιεχόμενο των τριών αυτών εγγράφων, πράγμα που επίσης δεν παρέχει τη δυνατότητα να αποκλειστεί, εκ πρώτης όψεως, το ενδεχόμενο οι εκπρόσωποι των αιτουσών να προσκόμισαν, κατά τη διάρκεια της συζητήσεως αυτής, στοιχεία ικανά να δικαιολογήσουν την ενδεχόμενη προστασία των τριών εγγράφων της κατηγορίας Β, όπως συνέβη στην περίπτωση των εγγράφων της κατηγορίας Α.
- 137 Ωστόσο, ο παρών ισχυρισμός των αιτουσών θέτει ένα συμπληρωματικό λεπτό ζήτημα. Συγκεκριμένα, πρέπει να εξεταστεί, επιπλέον, αν, λαμβανομένης υπόψη της υποχρεώσεως που υπέχει μια επιχείρηση η οποία υποβάλλεται σε έλεγχο να προσκομίσει τα χρήσιμα στοιχεία που είναι ικανά να αποδείξουν ότι ένα έγγραφο πρέπει όντως να προστατευθεί, οι υπάλληλοι της Επιτροπής έχουν, εκ πρώτης όψεως, το δικαίωμα να απαιτήσουν, όπως έπραξαν στην παρούσα υπόθεση, να συμβουλευθούν συνολτικά το έγγραφο αυτό προκειμένου να σχηματίσουν ιδίαν αντίληψη ως προς την προστασία της οποίας πρέπει ενδεχομένως να τύχει το εν λόγω έγγραφο.

138 Συναφώς, από την απόφαση AM & S κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα στη σκέψη 66, προκύπτει ότι η επιχείρηση που υποβάλλεται σε έλεγχο οφείλει να παράσχει στους υπαλλήλους της Επιτροπής, «χωρίς [...] να πρέπει να αποκαλύψει το περιεχόμενο» των επίμαχων εγγράφων, χρήσιμα στοιχεία, ικανά να αποδείξουν ότι τα εν λόγω έγγραφα πρέπει όντως να προστατευθούν (απόφαση AM & S κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα στη σκέψη 66, σκέψη 29). Επιπλέον, αν οι υπάλληλοι της Επιτροπής μπορούσαν να συμβουλευθούν τα σχετικά έγγραφα, έστω συνοπτικά, θα υφίστατο ο κίνδυνος, παρά τον ακροθιγή χαρακτήρα της εν λόγω εξετάσεως, οι υπάλληλοι αυτοί να λάβουν γνώση πληροφοριακών στοιχείων τα οποία καλύπτονται από το επαγγελματικό απόρρητο. Ειδικότερα, τούτο μπορεί να συμβεί εάν ο εμπιστευτικός χαρακτήρας του επίμαχου εγγράφου δεν προκύπτει σαφώς από εξωτερικά στοιχεία όπως είναι μια έντυπη επικεφαλίδα φέρουσα τα στοιχεία του δικηγόρου ή μια ρητή αναφορά, εκ μέρους του δικηγόρου αυτού, στον εμπιστευτικό χαρακτήρα του εν λόγω εγγράφου. Σε μια τέτοια περίπτωση, οι υπάλληλοι της Επιτροπής θα μπορούσαν να βεβαιωθούν ως προς τον εμπιστευτικό χαρακτήρα των προστατευόμενων πληροφοριών μόνο με το να συμβουλευθούν τις ίδιες τις πληροφορίες. Αντιθέτως, το γεγονός ότι οι ίδιοι αυτοί υπάλληλοι έθεσαν απλώς ένα αντίγραφο των σχετικών εγγράφων, χωρίς προηγουμένως να έχουν συμβουλευθεί τα εν λόγω έγγραφα, σε έναν σφραγισμένο φάκελο τον οποίο παρέλαβαν με σκοπό τη μεταγενέστερη επίλυση της διαφοράς παρέχει τη δυνατότητα, εκ πρώτης όψεως, να αποφευχθεί ο κίνδυνος παραβίασεως του επαγγελματικού απορρήτου, ενώ συγχρόνως παρέχει στην Επιτροπή τη δυνατότητα να διατηρήσει ορισμένο έλεγχο επί των εγγράφων τα οποία αποτελούν το αντικείμενο του ελέγχου.

139 Επομένως, ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής εκτιμά ότι, κατά το στάδιο αυτό, δεν αποκλείεται, στο πλαίσιο ελέγχου που στηρίζεται στο άρθρο 14, παράγραφος 3, του κανονισμού 17, να πρέπει οι υπάλληλοι της Επιτροπής να αλόσχουν από την, έστω και συνοπτική, εξέταση των εγγράφων ως προς τα οποία μια επιχείρηση υποστηρίζει ότι προστατεύονται από το επαγγελματικό απόρρητο, τουλάχιστον αν η εν λόγω επιχείρηση δεν έχει παράσχει τη συγκατάθεσή της προς τούτο.

140 Πάντως, εν προκειμένω, από τα πρακτικά του ελέγχου τα οποία συνέταξε η Επιτροπή προκύπτει ότι, αφενός, οι εκπρόσωποι των αιτουσών αντιτάχθηκαν σθεναρά στη συνοπτική εξέταση των εγγράφων που περιείχε ο επίμαχος φάκελος και ότι, αφετέρου, οι εν λόγω εκπρόσωποι δέχθηκαν να επιτρέψουν στην υπεύθυνη του ελέγχου να συμβουλευθεί εν τάχει τα εν λόγω έγγραφα μόνον κατόπιν υπενθυμίσεως των ενδεχόμενων ποινικών συνεπειών της παρακωλύσεως του ελέγχου. Κατά το στάδιο αυτό, δεν είναι δυνατόν να προσδιορίσει ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής αν οι προειδοποιήσεις της Επιτροπής αρκούσαν για

να καταστήσουν πλημμελή τη συναίνεση των εκπροσώπων των αιτουσών. Ωστόσο, οι περιστάσεις υπό τις οποίες διατυπώθηκαν οι εν λόγω προειδοποιήσεις δεν παρέχουν τη δυνατότητα να συναχθεί, κατά το στάδιο αυτό, ότι οι αιτούσες συγκατατέθηκαν πλήρως στη συνολτική εξέταση των εγγράφων των κατηγοριών Α και Β, η οποία διεξήχθη μεταγενέστερα από την υπεύθυνη του ελέγχου, όπως προκύπτει από τα σημεία 14 και 15 των πρακτικών του ελέγχου.

- 141 Επιπλέον, οι διάδικοι δεν αμφισβητούν ότι, μεταγενεστέρως, κατά το στάδιο της έρευνας, η Επιτροπή επισύναψε τα έγγραφα της κατηγορίας Β στον φάκελό της, χωρίς προηγουμένως να εκδώσει απόφαση βάσει του άρθρου 14, παράγραφος 3, του κανονισμού 17, η οποία θα παρείχε στις αιτούσες τη δυνατότητα να προσφύγουν ενώπιον του Πρωτοδικείου και, ενδεχομένως, ενώπιον του δικάζοντος κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή.
- 142 Επομένως, κατά το στάδιο αυτό, προκύπτει ότι ο πρώτος ισχυρισμός που προέβησαν οι αιτούσες θέτει ένα περίπλοκο ζήτημα ερμηνείας της διαδικασίας που καθορίστηκε στην απόφαση AM & S κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα στη σκέψη 66, και, αφετέρου, ότι δεν μπορεί να αποκλεισθεί το ενδεχόμενο να μην τήρησε η Επιτροπή τις διαδικαστικές αρχές που διατυπώνονται στην ίδια απόφαση.
- 143 Πάντως, τα επιχειρήματα που προέβηλε η Επιτροπή δεν κλονίζουν ούτε τη σοβαρότητα του ερμηνευτικού αυτού ζητήματος ούτε το ενδεχόμενο να ενήργησε η Επιτροπή κατά μη σύννομο τρόπο σε σχέση με τα έγγραφα της κατηγορίας Α και της κατηγορίας Β.
- 144 Συγκεκριμένα, η Επιτροπή υποστηρίζει, πρώτον, ότι, στην υπόθεση AM & S κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα στη σκέψη 66, ο αρχικός έλεγχος της Επιτροπής στηριζόταν στο άρθρο 14, παράγραφος 2, του κανονισμού 17 και ότι, επομένως, η Επιτροπή δεν είχε άλλη επιλογή παρά να διατάξει μεταγενέστερα την προσκόμιση των σχετικών εγγράφων βάσει του άρθρου 14, παράγραφος 3, του κανονισμού 17. Κατά την Επιτροπή, άλλως έχουν τα πράγματα στην παρούσα υπόθεση, κατά το μέτρο που η απόφασή της περί διεξαγωγής ελέγχου στηρίχθηκε από την αρχή στο άρθρο 14, παράγραφος 3, του κανονισμού 17.

- 145 Ωστόσο, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι, στη σκέψη 29 της αποφάσεως AM & S κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσας στη σκέψη 66, το Δικαστήριο δεν προέβη σε καμία διάκριση ανάλογα με το αν η απόφαση περί διεξαγωγής ελέγχου βάσει της οποίας ζητήθηκε αρχικά η ανακοίνωση των εγγράφων στηρίζεται επί του άρθρου 14, παράγραφος 2, του κανονισμού 17 ή επί του άρθρου 14, παράγραφος 3, του ίδιου κανονισμού. Συγκεκριμένα, το Δικαστήριο αναφέρθηκε απλώς, κατά γενικό τρόπο, στους ελέγχους των οποίων η διεξαγωγή αποφασίστηκε δυνάμει του άρθρου 14 του κανονισμού 17. Επομένως, δεν μπορεί να συναχθεί εξ αυτού, εκ πρώτης όψεως, ότι πρέπει κατ' ανάγκην να δοθεί διαφορετική λύση στην περίπτωση που η αρχική απόφαση περί διεξαγωγής ελέγχου στηρίζεται επί του άρθρου 14, παράγραφος 3, του κανονισμού 17, αντί να στηρίζεται επί του άρθρου 14, παράγραφος 2, του ίδιου κανονισμού.
- 146 Εν πάση περιπτώσει, η Επιτροπή δεν απέδειξε με ποιον τρόπο το γεγονός ότι διέταξε τη διεξαγωγή ελέγχου βάσει του άρθρου 14, παράγραφος 3, του κανονισμού 17 αρκεί, εκ πρώτης όψεως, για να της παράσχει τη δυνατότητα να λάβει αμέσως γνώση εγγράφων τα οποία προστατεύονται εν δυνάμει από το επαγγελματικό απόρρητο, χωρίς να έχει εκδώσει, προηγουμένως, μια δεύτερη απόφαση που να παρέχει στην επιχείρηση η οποία αποτελεί αντικείμενο ελέγχου τη δυνατότητα να αμφισβητήσει λυσιτελώς τον ισχυρισμό της Επιτροπής ενώπιον του Πρωτοδικείου και, ενδεχομένως, ενώπιον του δικάζοντος κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή. Βεβαίως, η Επιτροπή υποστήριξε, κατά τη συνεδρίαση, ότι η επιχείρηση που αποτελεί αντικείμενο ελέγχου μπορούσε να προσβάλει την πρώτη απόφαση, η οποία εκδόθηκε βάσει του άρθρου 14, παράγραφος 3, του κανονισμού 17. Ωστόσο, όπως κρίθηκε ανωτέρω στη σκέψη 68, μια επιχείρηση δεν μπορεί να αμφισβητήσει παραδεκτώς τη νομιμότητα της διεξαγωγής των διαδικασιών ελέγχου προς στήριξη αιτημάτων περί ακυρώσεως της πράξεως βάσει της οποίας η Επιτροπή προέβη στον έλεγχο αυτό (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση Dow Benelux κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα στη σκέψη 68, σκέψη 49, και απόφαση της 20ής Απριλίου 1999, Limburgse Vinyl Maatschappij κ.λπ. κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα στη σκέψη 68, σκέψη 413). Επιπλέον, καθίσταται φανερό ότι, στην περίπτωση που, κατά τη διάρκεια ενός ελέγχου, η Επιτροπή προτίθεται να λάβει αμέσως γνώση εγγράφων ως προς τα οποία η επίμαχη επιχείρηση υποστηρίζει ότι καλύπτονται από το επαγγελματικό απόρρητο δεν είναι δυνατόν, εκ πρώτης όψεως, να θεωρηθεί ότι η εν λόγω επιχείρηση, η οποία μόλις έλαβε γνώση της αποφάσεως περί διεξαγωγής ελέγχου, έχει πραγματικά τη δυνατότητα να προσβάλει την απόφαση αυτή ενώπιον του Πρωτοδικείου και, ειδικότερα, ενώπιον του δικάζοντος κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή, προτού η Επιτροπή λάβει γνώση των επίμαχων εγγράφων. Επομένως, σε μια τέτοια περίπτωση, τα συμφέροντα της επιχειρήσεως δεν προστατεύονται επαρκώς με τη δυνατότητα που παρέχουν τα άρθρα 242 ΕΚ και 243 ΕΚ να διαταχθεί η αναστολή εκτελέσεως της ληφθείσας αποφάσεως ή κάθε άλλο προσωρινό μέτρο (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση AM & S κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα στη σκέψη 66, σκέψη 32).

- 147 Δεύτερον, η Επιτροπή υποστήριξε, με τις παρατηρήσεις της, ότι έχει το δικαίωμα, όταν είναι αδιαμφισβήτητο ότι ένα έγγραφο δεν προστατεύεται από το επαγγελματικό απόρρητο, να επισυνάψει αμέσως το εν λόγω έγγραφο στο υπόλοιπο τμήμα του φακέλου της, πράγμα που έπραξε όσον αφορά τα έγγραφα της κατηγορίας Β.
- 148 Η λύση αυτή δεν μπορεί να γίνει δεκτή, κατά το στάδιο αυτό, χωρίς να προηγηθεί λεπτομερής ανάλυση στο πλαίσιο της εκδικάσεως της υποθέσεως της κύριας δίκης. Συγκεκριμένα, πρώτον, όπως προκύπτει από τις προαναφερθείσες σκέψεις 137 έως 140, δεν αποκλείεται το ενδεχόμενο οι υπάλληλοι της Επιτροπής να πρέπει να απόσχουν από την, έστω και συνοπτική, εξέταση των εγγράφων ως προς τα οποία μια επιχείρηση παρέχει χρήσιμα στοιχεία, ικανά να αποδείξουν ότι τα έγγραφα αυτά καλύπτονται από το επαγγελματικό απόρρητο. Δεύτερον, έστω και αν υποθεθεί ότι οι υπάλληλοι της Επιτροπής είχαν τέτοιο δικαίωμα, γεγονός παραμένει ότι ορισμένα έγγραφα τα οποία καλύπτονται από το επαγγελματικό απόρρητο, ιδίως δε τα έγγραφα που επαναλαμβάνουν το περιεχόμενο της αλληλογραφίας με δικηγόρο, δίδουν την εντύπωση ότι είναι αμγώς εσωτερικά έγγραφα και δεν περιέχουν κατ' ανάγκην εξωτερικά στοιχεία που να καταδεικνύουν ότι τα έγγραφα αυτά είναι εμπιστευτικά. Κατά συνέπεια, σε μια τέτοια περίπτωση, ο μόνος τρόπος με τον οποίο οι υπάλληλοι της Επιτροπής θα μπορούσαν να αποκλείσουν κάθε αμφιβολία ως προς το αν ένα έγγραφο δεν προστατεύεται από το επαγγελματικό απόρρητο θα ήταν, σε τελευταία ανάλυση, να αναγνώσουν επί τόπου το εν λόγω έγγραφο στο σύνολό του και, κατά συνέπεια, να λάβουν γνώση του εγγράφου αυτού προτού παράσχουν στην επιχείρηση που υποβάλλεται σε έλεγχο τη δυνατότητα να προσβάλει λυσιτελώς την απόφαση της Επιτροπής ενώπιον του Πρωτοδικείου και, ενδεχομένως, ενώπιον του δικάζοντος κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή.
- 149 Επομένως, τα επιχειρήματα της Επιτροπής δεν θίγουν το υποστατό του ζητήματος αρχής που τίθεται με τον πρώτο ισχυρισμό των αιτουσών, ήτοι του ζητήματος των προϋποθέσεων υπό τις οποίες πρέπει να συγκεραστούν, σε διαδικαστικό επίπεδο, αφενός, οι απαιτήσεις του επαγγελματικού απορρήτου και, αφετέρου, οι ουσιαστικοί και πρακτικοί περιορισμοί που επιβάλλονται στην Επιτροπή όσον αφορά τους ελέγχους.
- 150 Κατά συνέπεια, η προϋπόθεση σχετικά με το *fumus boni juris* πληρούται όσον αφορά τα έγγραφα των κατηγοριών Α και Β. Επομένως, πρέπει να εξεταστεί αν οι αιτούσες απέδειξαν ότι ήταν επείγον να διαταχθούν τα ζητηθέντα προσωρινά μέτρα για καθένα από τα σχετικά έγγραφα.

Επί του επείγοντος

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 151 Οι αιτούσες θεωρούν ότι πρέπει να γίνει διάκριση μεταξύ των εγγράφων της κατηγορίας Α και των εγγράφων της κατηγορίας Β προκειμένου να εκτιμηθεί αν είναι επείγον να διαταχθούν τα ζητηθέντα προσωρινά μέτρα.
- 152 Πρώτον, όσον αφορά τα έγγραφα της κατηγορίας Α, οι αιτούσες παρατηρούν ότι, στην απόφαση της 8ης Μαΐου 2003, η Επιτροπή ανέφερε ότι δεν επρόκειτο να αποσφραγίσει τον φάκελο πριν από τη λήξη της προθεσμίας για την άσκηση προσφυγής κατά της ως άνω αποφάσεως. Οι αιτούσες επισημαίνουν ότι είναι διατεθειμένες να αποσύρουν την αίτησή τους για τη λήψη προσωρινών μέτρων όσον αφορά τα έγγραφα της κατηγορίας Α, εάν η Επιτροπή δεσμευτεί εγγράφως ότι ο φάκελος που περιέχει τα εν λόγω έγγραφα θα παραμείνει σφραγισμένος μέχρι την περάτωση της διαδικασίας της κύριας δίκης.
- 153 Δεύτερον, οι αιτούσες επισημαίνουν ότι τα έγγραφα της κατηγορίας Β βρίσκονται στην κατοχή της Επιτροπής από τον Φεβρουάριο του 2003 και ότι η Επιτροπή έχει ήδη αναγνώσει τα εν λόγω έγγραφα, οπότε είναι αναγκαίο να ληφθούν επείγοντα μέτρα προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η Επιτροπή δεν πρόκειται να λάβει μη αντιστρέψιμα μέτρα βάσει των ως άνω εγγράφων.
- 154 Τρίτον, οι αιτούσες θεωρούν ότι θα μπορούσαν να υποστούν ανεπανόρθωτη ζημία εάν δεν ανασταλούν τα αποτελέσματα της αποφάσεως της 8ης Μαΐου 2003. Ειδικότερα, το νομικό καθεστώς στο οποίο υπάγονται τα εν λόγω έγγραφα μπορεί να έχει επίπτωση επί της θέσεως των αιτουσών στο πλαίσιο της διεξαγόμενης έρευνας, δεδομένου ότι τα έγγραφα της κατηγορίας Β έχουν ήδη εξεταστεί και ότι, βάσει όλων των επίμαχων εγγράφων, η Επιτροπή μπορεί να λάβει άλλα μέτρα έρευνας ή να απευθύνει στις αιτούσες ανακοίνωση αιτιάσεων. Συναφώς, οι αιτούσες αναγνωρίζουν ότι είναι δυνατή η επίκληση διαδικαστικών παρατυπιών στο πλαίσιο

προσφυγής κατά απόφασης που εκδόθηκε βάσει του άρθρου 81, παράγραφος 1, ΕΚ, αλλά υποστηρίζουν ότι το να λαμβάνει χώρα η εκτίμηση αυτή σε ένα τόσο προχωρημένο από χρονικής απόψεως στάδιο αντιβαίνει στο συμφέρον της Επιτροπής. Εξάλλου, οι αιτούσες θεωρούν ότι το ενδεχόμενο τρίτοι να μπορούν να έχουν πρόσβαση στα έγγραφα μπορεί να προκαλέσει σ' αυτές ανεπανόρθωτη ζημία, ιδίως κατά το μέτρο που άλλες αρχές, πλην της Επιτροπής, ενδέχεται να διατάξουν τους εν λόγω τρίτους να τους κοινοποιήσουν έγγραφα στο πλαίσιο διαδικασιών «discovery» (υποχρεωτικής επιδείξεως εγγράφων). Τέλος, το νομικό καθεστώς στο οποίο υπάγονται τα εν λόγω έγγραφα έχει ύψιστη σημασία όσον αφορά έρευνες που διεξάγονται στον Καναδά, στις Ηνωμένες Πολιτείες και στην Ιαπωνία.

- 155 Αντιθέτως, η Επιτροπή εκτιμά ότι δεν είναι επείγον να διαταχθούν τα ζητηθέντα προσωρινά μέτρα.
- 156 Επ' αυτού, η Επιτροπή εκθέτει, πρώτον, ότι δεν πρόκειται να ανοίξει τον φάκελο που περιέχει τα έγγραφα της κατηγορίας Α προτού αποφανθεί ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής επί της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων που υποβλήθηκε στην παρούσα υπόθεση. Εν συνεχεία, όσον αφορά τόσο τα έγγραφα της κατηγορίας Α όσο και τα έγγραφα της κατηγορίας Β, η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι, στην περίπτωση που το Πρωτοδικείο κρίνει, στην υπόθεση της κύριας δίκης, ότι η απόφαση της 8ης Μαΐου 2003 στερείται νομιμότητας, η Επιτροπή θα υποχρεωθεί να αποσύρει από τον φάκελό της τα έγγραφα που θίγονται από την ως άνω έλλειψη νομιμότητας και θα εμποδιστεί να χρησιμοποιήσει τις σχετικές πληροφορίες ως αποδεικτικά στοιχεία. Ωστόσο, η Επιτροπή εκτιμά ότι μπορεί να στηρίξει τη μέλλουσα στρατηγική της στα έγγραφα που αποσύρθηκαν από τον φάκελο, δεδομένου ότι δεν πάσχει κατ' ανάγκην από «οξεία αμνησία» (απόφαση του Δικαστηρίου της 16ης Ιουλίου 1992, C-67/91, *Asociación Española de Banca Privada κ.λπ.*, Συλλογή 1992, σ. I-4785, σκέψη 39, η οποία παραπέμπει στην απόφαση *Dow Benelux κατά Επιτροπής*, προπαρατεθείσα στη σκέψη 68, σκέψεις 18 και 19).
- 157 Επίσης, η Επιτροπή εκθέτει ότι δεν θα παράσχει σε τρίτους δυνατότητα πρόσβασης στα επίμαχα έγγραφα προτού το Πρωτοδικείο αποφανθεί επί της κύριας προσφυγής, πράγμα που αποτρέπει τον κίνδυνο να αποκαλυφθεί το περιεχόμενο των εν λόγω εγγράφων σε τρίτους.

- 158 Τέλος, ο κίνδυνος να κινηθούν δικαστικές διαδικασίες εκτός της Κοινότητας είναι αμγώς υποθετικός και, ως εκ τούτου, δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη στο πλαίσιο της εξετάσεως του αν είναι επείγον να διαταχθούν προσωρινά μέτρα [διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 1999, C-335/99 P(R), Συλλογή 1999, σ. I-8705, σκέψη 67].

Εκτίμηση του δικάζοντος κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή

- 159 Από πάγια νομολογία προκύπτει ότι ο επείγων χαρακτήρας μιας αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να εκτιμάται σε σχέση με την ανάγκη που υφίσταται για την έκδοση προσωρινής αποφάσεως, προκειμένου να αποφευχθεί η πρόκληση σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας στον διάδικο που ζητεί τη λήψη του προσωρινού μέτρου. Στον διάδικο αυτό απόκειται να αποδείξει ότι δεν μπορεί να αναμείνει την έκβαση της κύριας δίκης χωρίς να υποστεί ζημία τέτοιας φύσεως (βλ., μεταξύ άλλων, διατάξεις του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 30ής Απριλίου 1999, T-44/98 R II, Emesa Sugar κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. II-1427, σκέψη 128, και της 7ης Απριλίου 2000, T-326/99 R, Fern Olivieri κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. II-1985, σκέψη 136).
- 160 Ωστόσο, αρκεί, ιδίως οσάκις η επέλευση της ζημίας εξαρτάται από τη συνδρομή ενός συνόλου παραγόντων, να μπορεί αυτή να πιθανολογηθεί επαρκώς (βλ., μεταξύ άλλων, διάταξη του Δικαστηρίου της 29ης Ιουνίου 1993, C-280/93 R, Γερμανία κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1993, σ. I-3667, σκέψεις 22 και 34, και διάταξη HFB κ.λπ. κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα στη σκέψη 158, σκέψη 67).
- 161 Εν προκειμένω, πρέπει να εξεταστεί χωριστά, αφενός, αν η προϋπόθεση του επείγοντος πληρούται όσον αφορά τα έγγραφα που εμπίπτουν στην κατηγορία Α και, αφετέρου, αν η ίδια προϋπόθεση πληρούται όσον αφορά τα έγγραφα που εμπίπτουν στην κατηγορία Β.

— Έγγραφα της κατηγορίας A

- 162 Δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν είχε ακόμη πρόσβαση στα έγγραφα της κατηγορίας A, τα οποία περιέχονται σε σφραγισμένο φάκελο, πρέπει να προσδιοριστεί αν είναι αναγκαίο, προκειμένου να εμποδιστεί η πρόκληση σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας, να διαταχθεί η Επιτροπή να μη λάβει γνώση των εν λόγω εγγράφων και, κατά συνέπεια, να ανασταλεί η εκτέλεση του άρθρου 2 της απόφασης της 8ης Μαΐου 2003.
- 163 Συναφώς, πρέπει να υπομνηστεί ότι, αν η Επιτροπή ελάμβανε γνώση των εγγράφων της κατηγορίας A και αν, μεταγενεστέρως, το Πρωτοδικείο έκρινε, στην απόφασή του στην κύρια δίκη, ότι η Επιτροπή κακώς αρνήθηκε να θεωρήσει τα εν λόγω έγγραφα ως καλυπτόμενα από το επαγγελματικό απόρρητο, θα ήταν στην πράξη αδύνατο να αντλήσει η Επιτροπή όλες τις συνέπειες από την ως άνω απόφαση περί ακυρώσεως, εφόσον οι υπάλληλοι της Επιτροπής θα είχαν ήδη λάβει γνώση του περιεχομένου των εγγράφων της κατηγορίας A.
- 164 Υπ' αυτήν την έννοια, το γεγονός ότι η Επιτροπή έλαβε γνώση των πληροφοριακών στοιχείων που περιέχονται στα έγγραφα της κατηγορίας A θα συνιστούσε, αυτό καθ' εαυτό, ουσιώδη και ανεπανόρθωτη προσβολή του δικαιώματος των αιτουσών να τηρηθεί το απόρρητο από το οποίο προστατεύονται τα εν λόγω έγγραφα.
- 165 Ωστόσο, η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι, αν κριθεί μεταγενεστέρως ότι η απόφαση της 8ης Μαΐου 2003 στερείται νομιμότητας, η Επιτροπή θα ήταν υποχρεωμένη να αποσύρει από τον φάκελό της τα έγγραφα που θίγονται από αυτήν την έλλειψη νομιμότητας και, επομένως, θα της ήταν αδύνατο να χρησιμοποιήσει τα εν λόγω έγγραφα ως αποδεικτικά στοιχεία.

- 166 Ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής εκτιμά ότι η ως άνω αδυναμία παρέχει όντως τη δυνατότητα να εμποδιστεί η επιδείνωση μέρους της ζημίας την οποία θα μπορούσαν να υποστούν οι αιτούσες, ήτοι της ζημίας που αφορά τη μεταγενέστερη χρησιμοποίηση των επίμαχων εγγράφων ως αποδεικτικών στοιχείων.
- 167 Αντιθέτως, η αδυναμία της Επιτροπής να χρησιμοποιήσει τα έγγραφα της κατηγορίας Α ως αποδεικτικά στοιχεία δεν θα είχε καμία επίπτωση επί της σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας που θα προέκυπτε από την αποκάλυψή τους και μόνον. Συγκεκριμένα, το επιχείρημα της Επιτροπής δεν λαμβάνει υπόψη τον ιδιαίτερο χαρακτήρα του επαγγελματικού απορρήτου. Το αντικείμενο του τελευταίου δεν συνίσταται μόνον στην προστασία του ιδιωτικού συμφέροντος των πολιτών να μη θίγονται ανεπανόρθωτα τα δικαιώματά τους άμυνας, αλλά και στην προστασία της απαιτήσεως ότι κάθε πολίτης πρέπει να έχει τη δυνατότητα να συμβουλευεται ελεύθερως τον δικηγόρο του (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση AM & S κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα στη σκέψη 66, σκέψη 18). Η απαίτηση αυτή, η οποία έχει διατυπωθεί χάριν του δημοσίου συμφέροντος της χρηστής απονομής της δικαιοσύνης και της τηρήσεως της νομιμότητας, προϋποθέτει κατ' ανάγκην ότι ο πελάτης είναι ελεύθερος να συμβουλευεται τον δικηγόρο του χωρίς τον φόβο ότι τα στοιχεία που αναφέρει στον εν λόγω δικηγόρο μπορούν μεταγενέστερως να αποκαλυφθούν σε τρίτο πρόσωπο. Κατά συνέπεια, ο περιορισμός του επαγγελματικού απορρήτου στη διασφάλιση και μόνον του ότι τα πληροφοριακά στοιχεία που παρέσχε εμπιστευτικώς ένας πολίτης δεν θα χρησιμοποιηθούν εναντίον του αμβλύνει την ουσία του δικαιώματος αυτού, δεδομένου ότι η, έστω και προσωρινή, αποκάλυψη τέτοιων πληροφοριών, η οποία θα μπορούσε να κλονίσει ανεπανόρθωτα την πίστη που επέδειξε ο πολίτης αυτός, παρέχοντας εμπιστευτικά στοιχεία στον δικηγόρο του, στο γεγονός ότι τα εν λόγω στοιχεία ουδέποτε επρόκειτο να αποκαλυφθούν.
- 168 Κατά συνέπεια, η απαγόρευση να χρησιμοποιήσει η Επιτροπή τα πληροφοριακά στοιχεία που περιέχονται στα έγγραφα της κατηγορίας Α θα μπορούσε, το πολύ, να εμποδίσει μόνον την επιδείνωση ζημίας η οποία θα είχε ήδη επέλθει λόγω της αποκαλύψεως του περιεχομένου των εν λόγω εγγράφων.
- 169 Επομένως, πρέπει να θεωρηθεί ότι η προϋπόθεση του ειείγοντος πληρούται όσον αφορά τα έγγραφα της κατηγορίας Α.

— Έγγραφα της κατηγορίας B

- 170 Πρέπει εκ προοιμίου να υπομνηστεί ότι, σε αντίθεση με ό,τι έπραξε όσον αφορά τα έγγραφα της κατηγορίας A, η Επιτροπή έχει ήδη λάβει γνώση των τριών εγγράφων της κατηγορίας B, τα οποία δεν είχαν τεθεί σε σφραγισμένο φάκελο. Επομένως, δεν είναι πλέον δυνατόν να διασφαλιστεί ότι η Επιτροπή δεν θα λάβει γνώση των εν λόγω εγγράφων. Ωστόσο, αν η απόφαση της 8ης Μαΐου 2003 ακυρωθεί στην κύρια δίκη, το ως άνω θεσμικό όργανο δεν θα μπορεί να χρησιμοποιήσει τις επίμαχες πληροφορίες ως αποδεικτικά στοιχεία.
- 171 Ωστόσο, οι αιτούσες υποστηρίζουν ότι είναι επείγον να διαταχθούν προσωρινά μέτρα προκειμένου να αποφευχθούν τρία είδη ανεπανόρθωτης ζημίας.
- 172 Το πρώτο από τα ανωτέρω είδη ζημίας αφορά, κατ' αρχάς, το γεγονός ότι είναι αναγκαίο να εμποδιστεί η Επιτροπή να λάβει ανεπανόρθωτα διαδικαστικά μέτρα βάσει των εγγράφων της κατηγορίας B και, ιδίως, να διεξαγάγει άλλες έρευνες ή να εκδώσει ανακοίνωση αιτιάσεων.
- 173 Ωστόσο, στην περίπτωση που η Επιτροπή, όπως υποστηρίζει στις παρατηρήσεις της, νομιμοποιείται να χρησιμοποιήσει τα σχετικά πληροφοριακά στοιχεία ως απλές ενδείξεις, η ζημία που θα υφίσταντο οι αιτούσες θα είχε ήδη επέλθει και θα ήταν ανεπανόρθωτη, δεδομένου ότι η Επιτροπή έχει ήδη λάβει γνώση των επίμαχων εγγράφων. Πάντως, δεν αποκείται στον δικάζοντα κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή να λάβει μέτρα προς αντιστάθμιση ζημίας η οποία έχει ήδη επέλθει κατά τρόπο ανεπανόρθωτο (διάταξη Αυστρία κατά Συμβουλίου, προπαρατεθείσα στη σκέψη 36, σκέψη 113).
- 174 Εξάλλου, στην περίπτωση που, αντιθέτως, η Επιτροπή δεν δικαιούται να χρησιμοποιήσει τα επίμαχα έγγραφα ως ενδείξεις, η Επιτροπή θα είχε την υποχρέωση, στην

περίπτωση που εκδοθεί απόφαση περί ακυρώσεως στην κύρια δίκη, να λάβει τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση του Πρωτοδικείου της 18ης Σεπτεμβρίου 1995, T-548/93, Ladbroke Racing κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. Π-2565, σκέψη 54) και, κατά συνέπεια, να ανακαλέσει τα μέτρα που είχε λάβει προηγουμένως, πράγμα που θα μπορούσε να οδηγήσει στο να αποφευχθεί η επέλευση της ζημίας που επικαλούνται οι αιτούσες. Κατά συνέπεια, στην πράξη, ζημία μπορεί να διαπιστωθεί μόνον αν η Επιτροπή θέσπισε μέτρα τα οποία διαπνέονται από τα πληροφοριακά στοιχεία που περιέχονται στα έγγραφα της κατηγορίας Β, χωρίς, ωστόσο, να μπορούν οι αιτούσες να αποδείξουν μεταγενεστέρως με επαρκή σαφήνεια ότι υφίσταται όντως σύνδεσμος μεταξύ, αφενός, των εν λόγω πληροφοριακών στοιχείων και, αφετέρου, των θεσπισθέντων μέτρων. Ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής θεωρεί ότι οι αιτούσες δεν απέδειξαν ότι ήταν αναγκαίο και δυνατό να διαταχθεί ένα προσωρινό μέτρο για την αποφυγή κινδύνου ο οποίος, ελλείψει αποδείξεως περί του αντιθέτου, παραμένει υποθετικός και, κατά συνέπεια, δεν πρέπει να ληφθεί υπόψη από τον δικάζοντα κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή όσον αφορά το επείγον (διάταξη HFB κ.λπ. κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα στη σκέψη 158, σκέψη 67).

- 175 Οι αιτούσες επικαλούνται ένα δεύτερο είδος ζημίας το οποίο αφορά, κατ' ουσίαν, το γεγονός ότι, κατά το μέτρο που τα έγγραφα της κατηγορίας Β έχουν επισυναφθεί στον φάκελο της Επιτροπής, τρίτοι θα μπορούσαν να ζητήσουν να τους παρασχεθεί πρόσβαση στα εν λόγω έγγραφα. Πάντως, κατά τις αιτούσες, υφίσταται ο κίνδυνος να είναι υποχρεωμένοι οι εν λόγω τρίτοι να ανακοινώσουν τα επίμαχα έγγραφα σε άλλους τρίτους. Επομένως, είναι αναγκαίο η Επιτροπή να επιστρέψει ή να καταστρέψει όλα τα αντίγραφα των εγγράφων της κατηγορίας Β που βρίσκονται στην κατοχή της.
- 176 Ωστόσο, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι η Επιτροπή, στις παρατηρήσεις της, δήλωσε ότι δεν επρόκειτο να επιτρέψει σε τρίτους την πρόσβαση στα έγγραφα της κατηγορίας Α και της κατηγορίας Β προτού εκδοθεί η απόφαση στην κύρια δίκη. Ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής, όπως έχει τη σχετική δυνατότητα (βλ. διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 21ης Αυγούστου 1981, 232/81 R, Agricola Commerciale Olio κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1981, σ. 2193), λαμβάνει υπόψη, με την παρούσα διάταξη, την ως άνω δήλωση της Επιτροπής. Υπό τις συνθήκες αυτές, τα περι της δεύτερης ζημίας που προέβαλαν οι αιτούσες πρέπει να απορριφθούν.
- 177 Τέλος, όσον αφορά την τρίτη ζημία που επικαλούνται οι αιτούσες, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι τελευταίες προβάλλουν μόνον ότι τα επίμαχα έγγραφα έχουν μεγάλη σημασία όσον αφορά έρευνες οι οποίες διεξάγονται στον Καναδά, στις

Ηνωμένες Πολιτείες και στην Ιαπωνία. Λαμβανομένου υπόψη του ιδιαίτερος ασυμφώνους χαρακτήρα των επιχειρημάτων αυτών, πρέπει να συναχθεί ότι οι αιτούσες δεν απέδειξαν την ανάγκη να αποτραπεί μια ανεπανόρθωτη ζημία. Βεβαίως, κατά τη συνεδρίαση, οι αιτούσες διευκρίνισαν ότι η πραγματική σημασία των εγγράφων της κατηγορίας Β δεν μπορούσε να εκτιμηθεί κατά το στάδιο αυτό. Ωστόσο, έστω και αν υποτεθεί ότι τούτο όντως ισχύει, γεγονός παραμένει ότι, όπως παρατήρησε η Επιτροπή, οι αιτούσες είχαν, για ακόμη μια φορά, επικαλεστεί μόνον υποθετικούς κινδύνους.

- 178 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, η προϋπόθεση του επείγοντος δεν πληρούται όσον αφορά τα έγγραφα της κατηγορίας Β. Δεδομένου ότι, αντιθέτως, η εν λόγω προϋπόθεση πληρούται όσον αφορά τα έγγραφα της κατηγορίας Α, πρέπει, μόνο για τα έγγραφα αυτά, να σταθμιστούν τα διακυβεύόμενα συμφέροντα.

Επί της σταθμίσεως των συμφερόντων

- 179 Όσον αφορά τη στάθμιση των συμφερόντων, η Επιτροπή παρατηρεί ότι τα επίμαχα έγγραφα ενδέχεται να της είναι χρήσιμα κατά την εξέλιξη της διαδικασίας, ιδίως προκειμένου να της παράσχουν τη δυνατότητα να υποβάλει αιτήσεις για παροχή πληροφοριών. Η καθυστέρηση κατά την έρευνα, στην περίπτωση που διαταχθεί η λήψη των ζητηθέντων μέτρων, θα έθιγε το γενικό συμφέρον της Κοινότητας, και γενικότερα της κοινωνίας στο σύνολό της, να διεξάγονται οι έρευνες σχετικά με τον ανταγωνισμό κατά τον όσο το δυνατόν ταχύτερο και αποτελεσματικότερο τρόπο. Η ταχύτητα αυτή είναι σημαντική και για τις επιχειρήσεις οι οποίες αποτελούν αντικείμενο της ίδιας έρευνας με τις αιτούσες και ως προς τις οποίες η Επιτροπή δεν αποκλείει ότι μπορούν να θιγούν από την αβεβαιότητα που θα προέκυπτε από την αναστολή εκτελέσεως της αποφάσεως της 8ης Μαΐου 2003. Τέλος, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η προτεινόμενη από τις αιτούσες διαδικασία, ήτοι η διαδικασία σύμφωνα με την οποία ο έλεγχος θα έπρεπε να αναστέλλεται ως προς ένα έγγραφο αφότου μια επιχείρηση επικαλεστεί το επαγγελματικό απόρρητο, είναι μια ανεδαφική διαδικασία η οποία θα έδιδε λαβή για πολλές καταχρήσεις. Μόνον η επιλογή που παρέχει στην Επιτροπή τη δυνατότητα να θέσει ένα έγγραφο σε σφραγισμένο φάκελο σε περίπτωση αμφιβολιών ως προς το αν το έγγραφο αυτό προστατεύεται από το επαγγελματικό απόρρητο θα επέτρεπε στην Επιτροπή να διατηρήσει έναν ελάχιστο έλεγχο επί της διεξαγωγής της διαδικασίας.

- 180 Όταν, στο πλαίσιο αιτήσεως για τη λήψη προσωρινών μέτρων, ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής ενώπιον του οποίου προβάλλεται ο κίνδυνος να υιοσθεί ο αιτών σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία σταθμίζει τα διάφορα διακυβευόμενα συμφέροντα, πρέπει να εξετάσει αν, σε περίπτωση ακυρώσεως της επίδικης αποφάσεως από τον δικαστή της ουσίας, θα είναι δυνατή η ανατροπή της καταστάσεως που θα έχει δημιουργηθεί ελλείψει προσωρινών μέτρων και, αντιστρόφως, αν η αναστολή εκτελέσεως της εν λόγω αποφάσεως μπορεί να παρεμποδίσει την παραγωγή όλων των αποτελεσμάτων της σε περίπτωση που απορριφθεί η κύρια προσφυγή (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, διατάξεις του Προέδρου του Δικαστηρίου της 26ης Ιουνίου 2003, C-182/03 R και C-217/03 R, Βέλγιο και Forum 187 κατά Επιτροπής, που δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 142, και Επιτροπή κατά Atlantic Container Line κ.λπ., προπαρατεθείσα στη σκέψη 37, σκέψη 50).
- 181 Εν προκειμένω, πρέπει να ληφθεί υπόψη, πρώτον, το συμφέρον των αιτουσών να μην αποκαλυφθεί το περιεχόμενο των εγγράφων της κατηγορίας Α και, δεύτερον, το γενικό συμφέρον και το συμφέρον της Κοινότητας που αφορά την τήρηση των κανόνων περί ανταγωνισμού της Συνθήκης.
- 182 Πρώτον, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι το συμφέρον μιας επιχειρήσεως να μην αποκαλυφθεί το περιεχόμενο εγγράφων ως προς τα οποία η εν λόγω επιχείρηση υποστηρίζει ότι καλύπτονται από το επαγγελματικό απόρρητο πρέπει να εκτιμηθεί σε σχέση με τις περιστάσεις κάθε υποθέσεως και, ειδικότερα, σε σχέση με τη φύση και το περιεχόμενο των σχετικών εγγράφων. Πάντως, εν προκειμένω, ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής, αφού εξέτασε τα έγγραφα της κατηγορίας Α, θεωρεί ότι η αποκάλυψη του περιεχομένου τους θα μπορούσε να προκαλέσει στις αιτούσες σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία όχι μόνο λόγω της αποκάλυψής τους, αλλά και λόγω του περιεχομένου τους.
- 183 Ωστόσο, πρέπει να γίνει στάθμιση του ως άνω συμφέροντος με το συμφέρον της Επιτροπής και, γενικότερα, με το δημόσιο συμφέρον που αποσκοπεί στο να διεξάγονται οι έρευνες σχετικά με τον ανταγωνισμό με τη μέγιστη ταχύτητα, λαμβανομένης υπόψη της σημασίας που έχουν οι κανόνες περί ανταγωνισμού για την επίτευξη των στόχων της Συνθήκης ΕΚ.

- 184 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση, πρώτον, ότι, αν η κύρια προσφυγή απορριφθεί, η Επιτροπή θα έχει πρόσβαση στα έγγραφα της κατηγορίας Α. Κατά συνέπεια, κατ' αρχήν, κατά το χρονικό εκείνο σημείο, έστω και στην περίπτωση που η έρευνα έχει καθυστερήσει, η Επιτροπή θα είναι παρά ταύτα σε θέση να χρησιμοποιήσει τα έγγραφα της κατηγορίας Α προκειμένου, ενδεχομένως, να συμπληρώσει την έρευνά της.
- 185 Ωστόσο, κατά τη συνεδρίαση, η Επιτροπή διευκρίνισε ότι η αβεβαιότητα ως προς το περιεχόμενο των επίμαχων εγγράφων της προκαλούσε σημαντικά προβλήματα ως προς την κατανομή των πόρων και τον καθορισμό των προτεραιοτήτων της και, ως εκ τούτου, την υποχρέωνε να αναστείλει την έρευνά της.
- 186 Ωστόσο, πρέπει να υπομνηστεί ότι, κατά πάγια νομολογία, τα δικαιώματα άμυνας, αναγκαίο συμπλήρωμα των οποίων είναι το επαγγελματικό απόρρητο (απόφαση ΑΜ & S κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα στη σκέψη 66, σκέψη 23), αποτελούν θεμελιώδες δικαίωμα (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 15ης Οκτωβρίου 2002, Limburgse Vinyl Maatschappij κ.λπ. κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα στη σκέψη 99, σκέψη 85, και απόφαση Enso Española κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα στη σκέψη 99, σκέψη 80). Ο θεμελιώδης αυτός χαρακτήρας έχει ως συνέπεια ότι, στο πλαίσιο της παρούσας σταθμίσεως συμφερόντων, εφόσον αποδεικνύεται ότι το γεγονός ότι η Επιτροπή λαμβάνει γνώση των εγγράφων της κατηγορίας Α ενδέχεται να προκαλέσει σοβαρή και ανεπανόρθωτη βλάβη στο επαγγελματικό απόρρητο και στα δικαιώματα άμυνας των αιτουσών, σκέψεις σχετικά με την αποτελεσματικότητα της διοικήσεως και την κατανομή των πόρων, παρά τη σοβαρότητά τους, δύνανται, κατ' αρχήν, να υπερισχύσουν των δικαιωμάτων άμυνας μόνον υπό την προϋπόθεση ότι η Επιτροπή επικαλείται πολύ ειδικές περιστάσεις που δικαιολογούν μια τέτοια ζημία. Συγκεκριμένα, σε αντίθετη περίπτωση, η Επιτροπή θα μπορούσε σχεδόν πάντοτε να δικαιολογήσει μια σοβαρή προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας λόγω σκέψεων αμιγώς εσωτερικής φύσεως σχετικά με τη διοίκηση, πράγμα που θα ήταν αντίθετο προς τη θεμελιώδη φύση των δικαιωμάτων άμυνας.
- 187 Πάντως, ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής εκτιμά ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε εν προκειμένω τη συνδρομή τέτοιων περιστάσεων, κατά το μέτρο που η Επιτροπή αναφέρθηκε σε δυσλειτουργίες που ενδέχεται να προκύψουν για την ίδια, ως εκ της φύσεώς τους, από κάθε αναστολή εκτελέσεως μιας αποφάσεως περί αρνήσεως να θεωρηθούν ορισμένα έγγραφα ως καλυπτόμενα από το επαγγελματικό απόρρητο.

- 188 Επιπλέον, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, στο πλαίσιο της κύριας προσφυγής, η Επιτροπή έχει τη δυνατότητα να υποβάλει στο Πρωτοδικείο, κατά την κατάθεση του υπομνήματός της αντικρούσεως, αίτηση εκδικάσεως της κύριας προσφυγής με ταχεία διαδικασία βάσει του άρθρου 76α του Κανονισμού Διαδικασίας. Βεβαίως, δεν είναι δυνατόν ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής να διαβεβαιώσει ότι μια τέτοια αίτηση θα γίνει δεκτή στην παρούσα υπόθεση. Ωστόσο, πρέπει να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι, αν η ως άνω αίτηση γίνει δεκτή, τούτο θα έχει ως συνέπεια να καταστεί δυνατό να εκδοθεί ταχέως απόφαση και, κατά συνέπεια, να περιοριστεί η αβεβαιότητα στην οποία έχει περιέλθει σήμερα η Επιτροπή. Υπό τις συγκεκριμένες περιστάσεις της παρούσας υποθέσεως, ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής εκτιμά ότι η ύπαρξη της δυνατότητας αυτής δεν ενισχύει το συμφέρον της Επιτροπής να απορριφθούν οι αιτήσεις για τη λήψη προσωρινών μέτρων.
- 189 Εξάλλου, η Επιτροπή δεν παρέθεσε ακριβή και συγκεκριμένα στοιχεία που να παρέχουν τη δυνατότητα να αποδειχθούν και να αξιολογηθούν οι δυσχέρειες οι οποίες, κατά την Επιτροπή, θα προέκυπταν, για τις επιχειρήσεις που αποτελούν αντικείμενο της ίδιας έρευνας με τις αιτούσες, από την αναστολή εκτελέσεως του άρθρου 2 της αποφάσεως της 8ης Μαΐου 2003.
- 190 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, η στάθμιση των συγκρουομένων συμφερόντων κλίνει υπέρ της αναστολής εκτελέσεως των διατάξεων της αποφάσεως της 8ης Μαΐου 2003 με τις οποίες η Επιτροπή αποφάσισε να αποσφραγίσει τον φάκελο που περιέχει τα έγγραφα της κατηγορίας Α, ήτοι του άρθρου 2 της εν λόγω αποφάσεως.
- 191 Τέλος, εφόσον, αφενός, τα έγγραφα της κατηγορίας Α θα αποτελέσουν κατά πάσα πιθανότητα ουσιώδες στοιχείο της εκτιμήσεως του Πρωτοδικείου στο πλαίσιο της εκδικάσεως της προσφυγής της κύριας δίκης και, αφετέρου, στην παρούσα διάταξη αποδείχθηκε ότι η Επιτροπή δεν πρέπει να λάβει γνώση των εγγράφων αυτών πριν από την έκδοση της αποφάσεως στην κύρια δίκη, πρέπει να διαταχθεί να φυλαχθούν τα έγγραφα της κατηγορίας Α στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου μέχρι την ημερομηνία εκδόσεως της εν λόγω αποφάσεως.

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

διατάσσει:

- 1) Οι υποθέσεις T-125/03 R και T-253/03 R συνεκδικάζονται προς έκδοση της παρούσας διατάξεως.**

- 2) Επιτρέπει στο Council of the Bars and Law Societies of the European Union, στο Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten και στην European Company Lawyers Association να παρέμβουν στις υποθέσεις T-125/03 R και T-253/03 R.**

- 3) Δέχεται, στο στάδιο της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων, τις αιτήσεις εμπιστευτικής μεταχειρίσεως που υπέβαλαν οι αιτούσες για ορισμένα στοιχεία τα οποία περιέχονται στα διαδικαστικά έγγραφα στις υποθέσεις T-125/03 R και T-253/03 R και τα οποία αφορά ως τέτοια το από 16 Σεπτεμβρίου 2003 έγγραφο της Γραμματείας προς τις αιτούσες.**

- 4) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων στην υπόθεση T-125/03 R.**

- 5) Λαμβάνει υπόψη τη δήλωση της Επιτροπής ότι δεν θα επιτρέψει σε τρίτους την πρόσβαση στα έγγραφα της κατηγορίας B μέχρι την έκδοση της αποφάσεως στην κύρια δίκη στην υπόθεση T-253/03 R.**

- 6) Στην υπόθεση T-253/03 R, αναστέλλει την εκτέλεση του άρθρου 2 της απόφασης της Επιτροπής της 8ης Μαΐου 2003 σχετικά με αίτηση προστασίας του επαγγελματικού απορρήτου (υπόθεση COMP/E-1/38.589), μέχρις ότου αποφανθεί το Πρωτοδικείο επί της προσφυγής της κύριας δίκης.
- 7) Ο σφραγισμένος φάκελος που περιέχει τα έγγραφα της κατηγορίας A θα φυλαχθεί στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου μέχρις ότου αποφανθεί το Πρωτοδικείο επί της προσφυγής της κύριας δίκης.
- 8) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων στην υπόθεση T-253/03 R.
- 9) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα στις υποθέσεις T-125/03 R και T-253/03 R.

Λουξεμβούργο, 30 Οκτωβρίου 2003.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

B. Vesterdorf